



Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 65

28 februarie 2022

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2022/C 95/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2022/C 95/02 Cauza C-598/20: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 1 decembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Satversmes tiesa – Letonia) – „Pilsētas zemes dienests” AS [Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Armonizarea legislațiilor fiscale – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Scutiri – Articolul 135 alineatul (1) litera (l) și alineatul (2) – Leasing și închiriere de bunuri imobile – Excluderea scutirii închirierii obligatorii a unui teren proprietarilor construcțiilor – Principiul neutralității fiscale] 2

2022/C 95/03 Cauza C-602/20: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 17 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Varhoven administrativen sad – Bulgaria) – „AKZ – Burgas” EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Burgas [Trimitere preliminară – Contribuții de asigurări sociale – Rambursarea unor contribuții plătite necuvenit – Limitarea dobânzilor pentru rambursare – Autonomie procedurală națională – Principiul echivalenței – Principiul efectivității – Articolul 53 alineatul (2) și articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții – Inadmisibilitate vădită] 2

2022/C 95/04 Cauza C-647/20: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 13 decembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia) – XG/Autoridade Tributária e Aduaneira (Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Fiscalitate directă – Impozitarea plusvalorilor imobiliare – Articolele 63, 64 și 65 TFUE – Libera circulație a capitalurilor – Sarcină fiscală mai ridicată asupra plusvalorilor imobiliare realizate de rezidenții țărilor terțe) 3

2022/C 95/05	Cauza C-670/20: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 6 decembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Ráckevei Járásbíróság – Ungaria) – EP, TA, FV, TB/ERSTE Bank Hungary Zrt [Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Contract de împrumut exprimat în monedă străină – Clauze care expun împrumutatul la un risc de schimb valutar – Articolul 4 alineatul (2) – Cerințe de inteligibilitate și de transparență – Lipsa incidenței declarației consumatorului potrivit căreia acesta este pe deplin conștient de riscurile potențiale care decurg din contractarea unui împrumut exprimat în monedă străină – Redactare clară și inteligibilă a unei clauze contractuale]	4
2022/C 95/06	Cauza C-224/21: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 13 decembrie 2021 [cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia] – VX/Autoridade Tributária e Aduaneira (Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Fiscalitate directă – Impozitarea plusvalorilor imobiliare – Articolele 63 și 65 TFUE – Libera circulație a capitalurilor – Discriminare – Sarcină fiscală mai ridicată pentru plusvalorile imobiliare realizate de nerezidenți – Opțiune de impozitare potrivit aceluiași modalități precum rezidenții)	4
2022/C 95/07	Cauza C-273/21: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 26 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Budapest Környéki Törvényszék – Ungaria) – WD/Agrárminiszter [Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Agricultură – Politica agricolă comună – Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 – Sisteme de ajutor direct – Articolul 4 alineatul (1) literele (c) și (e) – Articolul 32 alineatul (2) – Cerere de plată unică pe suprafață – Noțiunea de „hectar eligibil” – Teren calificat drept aerodrom potrivit cărții funciare – Utilizare efectivă în scopuri agricole]	5
2022/C 95/08	Cauza C-516/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 20 august 2021 – Finanzamt X/Y	6
2022/C 95/09	Cauza C-599/21 P: Recurs introdus la 21 septembrie 2021 de AM.VI. Srl, Quinam Limited, succesoare în drepturi a Fashioneast Sàrl, împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 14 iulie 2021 în cauza T-297/20, Fashioneast and AM.VI./EUIPO – Moschillo (RICH JOHN RICHMOND)	6
2022/C 95/10	Cauza C-612/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 30 septembrie 2021 – Gmina O./Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej	6
2022/C 95/11	Cauza C-616/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 5 octombrie 2021 – Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej/Gmina L.	7
2022/C 95/12	Cauza C-618/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Polonia) la 30 septembrie 2021 – AR și alții/PK SA și alții	7
2022/C 95/13	Cauza C-628/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Warszawie (Polonia) la 11 octombrie 2021 – TB	9
2022/C 95/14	Cauza C-642/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Bihor (România) la data de 18 octombrie 2021 – P.C.H. / Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție	9
2022/C 95/15	Cauza C-643/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Bihor (România) la data de 18 octombrie 2021 – F.O.L. / Tribunalul Cluj	10
2022/C 95/16	Cauza C-644/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Bihor (România) la data de 18 octombrie 2021 – M.I.A., P.R.-M., V.-C.I-C, F.C.R., P (ex. T). Ș-B., D.R., P.E.E., F.I. / Tribunalul Cluj, Tribunalul Mureș, Tribunalul Hunedoara, Tribunalul Suceava, Tribunalul Galați	11
2022/C 95/17	Cauza C-645/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Bihor (România) la data de 21 octombrie 2021 – C.C.C., C.R.R., U.D.M. / Tribunalul Cluj, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul București, Tribunalul Bistrița Năsăud, Tribunalul Maramureș, Tribunalul Sibiu	12
2022/C 95/18	Cauza C-667/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 8 noiembrie 2021 – ZQ/Medizinischer Dienst der Krankenversicherung Nordrhein, Körperschaft des öffentlichen Rechts	13

2022/C 95/19	Cauza C-723/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Cottbus (Germania) la 29 noiembrie 2021 – Stadt Frankfurt (Oder), FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH/Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe	14
2022/C 95/20	Cauza C-750/21 P: Recurs introdus la 6 decembrie 2021 de Pilatus Bank împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 24 septembrie 2021 în cauza T-139/19, Pilatus Bank/BCE	16
2022/C 95/21	Cauza C-751/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesgericht Salzburg (Austria) la 7 decembrie 2021 – Pj/Eurowings GmbH	17
2022/C 95/22	Cauza C-753/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 8 decembrie 2021 – Instrubel NV/Montana Management Inc. și BNP Paribas Securities Services	18
2022/C 95/23	Cauza C-754/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 8 decembrie 2021 – Montana Management Inc./Heerema Zwiwindrecht BV și BNP Paribas Securities Services	19
2022/C 95/24	Cauza C-772/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania) la 14 decembrie 2021 – UAB „Brink’s Lithuania”/Lietuvos bankas	19
2022/C 95/25	Cauza C-804/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 20 decembrie 2021 – C și CD/Syöttäjä	20

Tribunalul

2022/C 95/26	Cauza T-209/15: Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Gmina Kosakowo/Comisia („Ajutoare de stat – Infrastructuri aeroportuare – Finanțare publică acordată de municipalitățile Gdynia și Kosakowo în favoarea conversiei aeroportului Gdynia-Kosakowo – Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă și prin care se dispune recuperarea acestuia – Avantaj – Principiul operatorului privat în economia de piață. – Afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre – Atingere adusă concurenței – Recuperare – Obligația de motivare”)	21
2022/C 95/27	Cauza T-263/15 RENV: Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Gmina Miasto Gdynia și Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo/Comisia („Ajutoare de stat – Infrastructură aeroportuară – Finanțare publică acordată de municipalitățile Gdynia și Kosakowo pentru înființarea aeroportului Gdynia-Kosakowo – Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă și prin care se dispune recuperarea sa – Avantaj – Principiul operatorului economic privat în economia de piață – Afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre – Atingere adusă concurenței – Recuperare – Retragerea unei decizii – Lipsa redeschiderii procedurii oficiale de investigare – Drepturi procedurale ale părților interesate – Dreptul la apărare – Obligația de motivare”)	21
2022/C 95/28	Cauza T-177/17: Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – EKETA/Comisia („Clauză compromisorie – Contract Ask-it încheiat în cadrul celui de Al șaselea program-cadru – Costuri eligibile – Notă de debit emisă de Comisie pentru recuperarea sumelor avansate – Fiabilitatea fișelor de pontaj – Conflict de interese – Subcontractare”)	22
2022/C 95/29	Cauza T-189/17: Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – EKETA/Comisia („Clauză compromisorie – Contract Humabio încheiat în cadrul celui de Al șaselea program-cadru – Costuri eligibile – Notă de debit emisă de Comisie pentru recuperarea sumelor avansate – Fiabilitatea fișelor de pontaj – Conflict de interese”)	23
2022/C 95/30	Cauza T-190/17: Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – EKETA/Comisia („Clauză compromisorie – Contract Cater încheiat în cadrul celui de Al șaselea program-cadru – Costuri eligibile – Notă de debit emisă de Comisie pentru recuperarea sumelor avansate – Fiabilitatea fișelor de pontaj – Conflict de interese”)	23

2022/C 95/31	Cauzele conexe T-721/18 și T-81/19: Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Zoï Apostolopoulou și Apostolopoulou Chrysanthaki/Comisia („Răspundere extracontractuală – Acorduri de subvenționare încheiate în cadrul unor diferite programe ale Uniunii – Încălcarea prevederilor contractuale de către societatea beneficiară – Costuri eligibile – Investigație a OLAF – Lichidarea societății – Recuperarea de la asociații societății respective – Executare silită – Susțineri formulate de reprezentanții Comisiei în fața instanțelor naționale – Identificarea părâtului – Încălcarea cerințelor de formă – Inadmisibilitate parțială – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor”)	24
2022/C 95/32	Cauza T-158/19: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2021 – Breyer/REA [„Acces la documente – Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 – Program-cadru pentru cercetare și inovare «Orizont 2020» (2014-2020) – Regulamentul (UE) nr. 1290/2013 – Documente referitoare la proiectul de cercetare «iBorderCtrl: Intelligent Portable Border Control System» – Excepția privind protecția intereselor comerciale ale unui terț – Refuz parțial de acces – Interes public superior”]	24
2022/C 95/33	Cauza T-703/19: Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – DD/FRA [„Acțiune în despăgubiri – Funcție publică – Agenți temporari – Deschiderea unei anchete administrative – Articolul 86 alineatul (2) din statut – Obligația de informare – Durata procedurii – Termen rezonabil – Obligația de motivare – Eroare vădită de apreciere – Confidențialitatea anchetei administrative – Obligația de solitudine – Prejudiciu moral – Legătură de cauzalitate”]	25
2022/C 95/34	Cauza T-795/19: Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – HB/Comisia („Contracte de achiziții publice de servicii – Prestare de servicii de asistență tehnică pentru Consiliul Superior al Magistraturii – Decizie de reducere a cuantumului contractului și de recuperare a cuantumurilor deja achitate – Acțiune în anulare și în despăgubiri – Act care se înscrie într-un cadru pur contractual de care este indisociabil – Lipsa unei clauze compromisorii – Inadmisibilitate – Lipsa unor prejudicii detașabile de contract”)	26
2022/C 95/35	Cauza T-796/19: Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – HB/Comisia („Contracte de achiziții publice de servicii – Prestare de servicii de asistență tehnică în favoarea autorităților ucrainene – Decizie de reducere a valorii contractului și de recuperare a sumelor deja plătite – Acțiune în anulare și în despăgubiri – Act care se înscrie într-un cadru pur contractual de care este indisociabil – Lipsa unei clauze compromisorii – Inadmisibilitate – Lipsa unor capete de cerere privind prejudiciul detașabile de contract”)	27
2022/C 95/36	Cauza T-870/19: Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Worldwide Spirits Supply/EUIPO – Melfinco (CLEOPATRA QUEEN) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene figurativă CLEOPATRA QUEEN – Marca națională verbală anterioară CLEOPATRA MELFINCO – Articolele 15 și 57 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenite articolele 18 și 64 din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Dovada utilizării serioase a mărcii anterioare – Declararea nulității”]	27
2022/C 95/37	Cauza T-6/20: Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Dr. Spiller/EUIPO – Rausch (Alpenrausch Dr. Spiller) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Alpenrausch Dr. Spiller – Marca Uniunii Europene verbală anterioară RAUSCH – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	28
2022/C 95/38	Cauza T-369/20: Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – EFFAS/EUIPO – CFA Institute (CEFA Certified European Financial Analyst) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale CEFA Certified European Financial Analyst – Marca Uniunii Europene verbală anterioară CFA – Motiv relativ de refuz – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	29
2022/C 95/39	Cauza T-381/20: Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Datax/REA [„Clauză compromisorie – Al șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) – Acordurile de subvenționare HELP și GreenNets – Anchetă a OLAF – Cheltuieli cu personalul – Sarcina probei – Fiabilitatea fișelor de pontaj – Ineligibilitatea costurilor declarate de beneficiar – Cerere de recuperare – Note de debit – Prescripție – Termen rezonabil – Proporzionalitate”]	29

2022/C 95/40	Cauza T-549/20: Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Magic Box Int. Toys/EUIPO – KMA Concepts (SUPERZINGS) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală SUPERZINGS – Marca internațională figurativă anterioară ZiNG – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	30
2022/C 95/41	Cauza T-587/20: Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – MO/Consiliul („Funcție publică – Funcționari – Schimbare a repartizării din oficiu – Exercițiul de evaluare 2019 – Dreptul de a fi ascultat – Răspundere”)	30
2022/C 95/42	Cauza T-598/20: Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Skechers USA/EUIPO (ARCH FIT) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale ARCH FIT – Motive absolute de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul 1 literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	31
2022/C 95/43	Cauza T-699/20: Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Fashion Energy/EUIPO – Retail Royalty (1st AMERICAN) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative 1st AMERICAN – Marcă a Uniunii Europene figurativă anterioară reprezentând un vultur sau altă pasăre de pradă – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Similitudine a semnelor pe plan fonetic – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Articolul 72 alineatul (6) din Regulamentul 2017/1001 – Articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001”]	32
2022/C 95/44	Cauza T-159/21: Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Bustos/EUIPO – Bicicletas Monty (motwi) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative motwi – Marca națională verbală anterioară MONTY – Motiv relativ de refuz – Lipsa riscului de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”] .	32
2022/C 95/45	Cauza T-194/21: Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Fidia farmaceutici/EUIPO – Stelis Biopharma (HYALOSTEL ONE) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Înregistrare internațională figurativă care desemnează Uniunea Europeană – Marcă figurativă HYALOSTEL ONE – Mărcile Uniunii Europene verbală anterioară HYALISTIL și figurativă anterioară HyalOne – Marcă internațională verbală anterioară HYALO – Motiv relativ de refuz – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Obligația de motivare”]	33
2022/C 95/46	Cauza T-195/21: Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Klymenko/Consiliul („Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina – Înghețarea fondurilor – Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice – Menținerea numelui reclamantului pe listă – Obligația Consiliului de a verifica dacă decizia unei autorități dintr-un stat terț a fost adoptată cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă”)	34
2022/C 95/47	Cauza T-495/14: Ordonanța Tribunalului din 17 decembrie 2021 – Theodorakis și Theodoraki/Consiliul („Răspundere extracontractuală – Politica economică și monetară – Programul de sprijin pentru stabilitatea Ciprului – Declarațiile Eurogrupului din 16 și 25 martie 2013 privind Ciprul – Declarația președintelui Eurogrupului din 21 martie 2013 privind Ciprul – Desemnare eronată a părâtului – Inadmisibilitate vădită”)	34
2022/C 95/48	Cauza T-496/14: Ordonanța Tribunalului din 17 decembrie 2021 – Berry Investments/Consiliul („Răspundere extracontractuală – Politică economică și monetară – Program de susținere a stabilității în Cipru – Declarațiile Eurogrupului din 16 și 25 martie 2013 privind Ciprul – Declarația președintelui Eurogrupului din 21 martie 2013 privind Cipru – Desemnare eronată a părâtului – Inadmisibilitate vădită”)	35
2022/C 95/49	Cauza T-355/19 INTP: Ordonanța Tribunalului din 30 noiembrie 2021 – CE/Comitetul Regiunilor („Procedură – Interpretare a unei hotărâri – Inadmisibilitate”)	36
2022/C 95/50	Cauza T-620/20: Ordonanța Tribunalului din 8 decembrie 2021 – Alessio și alții/BCE („Acțiune în anulare – Uniune economică și monetară – Uniune bancară – Redresarea și rezoluția instituțiilor de credit – Măsuri de intervenție timpurie – Decizia BCE de a plasa Banca Carige sub administrare temporară – Decizii de prelungire subsecvente – Termen de introducere a acțiunii – Tardivitate – Inadmisibilitate”)	36

2022/C 95/51	Cauza T-303/21: Ordonanța Tribunalului din 2 decembrie 2021 – FC/EASO („Acțiune în anulare – Funcție publică – Agenți temporari – Procedură disciplinară – Cereri de suspendare – Convocarea unei audieri în fața consiliului de disciplină – Amânarea datei audierii – Inexistența unui act care lezează – Acțiune prematură – Inadmisibilitate vădită”)	37
2022/C 95/52	Cauza T-722/21 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 8 decembrie 2021 – D'Amato și alții/Parlamentul („Măsuri provizorii – Membri ai Parlamentului – Condiții de acces la clădirile Parlamentului în cele trei locuri de desfășurare a activității sale, legate de criza sanitară – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței”)	37
2022/C 95/53	Cauza T-723/21 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 8 decembrie 2021 – Rooker și alții/Parlamentul („Măsuri provizorii – Membri ai Parlamentului – Condiții de acces la clădirile Parlamentului în cele trei locuri de desfășurare a activității, legate de criza sanitară – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței”)	38
2022/C 95/54	Cauza T-724/21 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 8 decembrie 2021 – IL și alții/Parlamentul („Procedură de măsuri provizorii – Funcție publică – Condiții de acces în clădirile Parlamentului în cele trei locuri de desfășurare a activității acestuia legate de criza sanitară – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței”)	38
2022/C 95/55	Cauza T-764/21: Acțiune introdusă la 8 decembrie 2021 – Atesos medical și alții/Comisia	39
2022/C 95/56	Cauza T-780/21: Acțiune introdusă la 14 decembrie 2021 – Lila Rossa Engros/EUIPO (LiLAC)	40
2022/C 95/57	Cauza T-16/22: Acțiune introdusă la 10 ianuarie 2022 – NV/BEI	40
2022/C 95/58	Cauza T-19/22: Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2022 – Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry (Forma unui scuter)	41
2022/C 95/59	Cauza T-20/22: Acțiune introdusă la 12 ianuarie 2022 – NW/Comisia	42
2022/C 95/60	Cauza T-21/22: Acțiune introdusă la 12 ianuarie 2022 – NY/Comisia	43
2022/C 95/61	Cauza T-23/22: Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2022 – Grail/Comisia	43
2022/C 95/62	Cauza T-25/22: Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2022 – Canai Technology/EUIPO – WE Brand (HE&ME)	44
2022/C 95/63	Cauza T-848/19: Ordonanța Tribunalului din 20 decembrie 2021 – HS/Comisia	45
2022/C 95/64	Cauza T-765/20: Ordonanța Tribunalului din 16 decembrie 2021 – The Floow/Comisia	45
2022/C 95/65	Cauza T-46/21: Ordonanța Tribunalului din 7 decembrie 2021 – El Corte Inglés/EUIPO – Yajun (PREMILITY)	45
2022/C 95/66	Cauza T-519/21: Ordonanța Tribunalului din 8 decembrie 2021 – VY/Comisia	46

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2022/C 95/01)

Ultima publicație

JO C 84, 21.2.2022

Publicații anterioare

JO C 73, 14.2.2022

JO C 64, 7.2.2022

JO C 51, 31.1.2022

JO C 37, 24.1.2022

JO C 24, 17.1.2022

JO C 11, 10.1.2022

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 1 decembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Satversmes tiesa – Letonia) – „Pilsētas zemes dienests” AS

(Cauza C-598/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Armonizarea legislațiilor fiscale – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Scutiri – Articolul 135 alineatul (1) litera (l) și alineatul (2) – Leasing și închiriere de bunuri imobile – Excluderea scutirii închirierii obligatorii a unui teren proprietarilor construcțiilor – Principiul neutralității fiscale]

(2022/C 95/02)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Satversmes tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Pilsētas zemes dienests” AS

Cu participarea: Latvijas Republikas Saeima

Dispozitivul

Articolul 135 alineatul (1) litera (l) și alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei legislații naționale în temeiul căreia închirierea de terenuri sub un regim de închiriere obligatorie este exclusă de la scutirea de taxa pe valoarea adăugată.

⁽¹⁾ JO C 35, 1.2.2021.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 17 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Varhoven administrativen sad – Bulgaria) – „AKZ – Burgas” EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Burgas

(Cauza C-602/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Contribuții de asigurări sociale – Rambursarea unor contribuții plătite necuvenit – Limitarea dobânzilor pentru rambursare – Autonomie procedurală națională – Principiul echivalenței – Principiul efectivității – Articolul 53 alineatul (2) și articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții – Inadmisibilitate vădită]

(2022/C 95/03)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „AKZ – Burgas” EOOD

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Burgas

Cu participarea: Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria

Dispozitivul

Cererea de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Curtea Administrativă Supremă, Bulgaria) prin decizia din 30 septembrie 2020 este vădit inadmisibilă.

(¹) JO C 28, 25.1.2021.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 13 decembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia) – XG/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-647/20) (¹)

(Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Fiscalitate directă – Impozitarea plusvalorilor imobiliare – Articolele 63, 64 și 65 TFUE – Libera circulație a capitalurilor – Sarcină fiscală mai ridicată asupra plusvalorilor imobiliare realizate de rezidenții țărilor terțe)

(2022/C 95/04)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Părțile din procedura principală

Recurentă: XG

Intimată: Autoridade Tributária e Aduaneira

Dispozitivul

Articolul 63 și articolul 65 alineatul (1) TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unui stat membru referitoare la impozitul pe venitul persoanelor fizice, care supune plusvalorile rezultate din vânzarea de către un rezident al unei țări terțe a unor bunuri imobile situate în acest stat membru unei sarcini fiscale mai mari decât cea care s-ar aplica pentru același tip de operațiune plusvalorilor realizate de un rezident al statului membru respectiv.

(¹) JO C 53, 15.2.2021.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 6 decembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Ráckevei Járásbíróság – Ungaria) – EP, TA, FV, TB/ERSTE Bank Hungary Zrt

(Cauza C-670/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Contract de împrumut exprimat în monedă străină – Clauze care expun împrumutatul la un risc de schimb valutar – Articolul 4 alineatul (2) – Cerințe de inteligibilitate și de transparență – Lipsa incidenței declarației consumatorului potrivit căreia acesta este pe deplin conștient de riscurile potențiale care decurg din contractarea unui împrumut exprimat în monedă străină – Redactare clară și inteligibilă a unei clauze contractuale]

(2022/C 95/05)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Ráckevei Járásbíróság

Părțile din procedura principală

Reclamanți: EP, TA, FV, TB

Pârâtă: ERSTE Bank Hungary Zrt

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că cerința de transparență a clauzelor unui contract exprimat în monedă străină, care îl expun pe împrumutat unui risc de schimb valutar, nu este îndeplinită decât atunci când profesionistul i-a furnizat acestuia din urmă informații exacte și suficiente privind riscul de schimb valutar, care permit unui consumator mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat să evalueze riscul consecințelor economice negative, potențial semnificative, ale unor astfel de clauze asupra obligațiilor sale financiare pe toată durata acestui contract. În această privință, împrejurarea că consumatorul declară că este pe deplin conștient de riscurile potențiale care decurg din încheierea contractului menționat nu are în sine o incidență pentru a aprecia dacă profesionistul a respectat cerința de transparență menționată.

⁽¹⁾ JO C 98, 22.3.2021.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 13 decembrie 2021 [cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia] – VX/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-224/21) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Fiscalitate directă – Impozitarea plusvalorilor imobiliare – Articolele 63 și 65 TFUE – Libera circulație a capitalurilor – Discriminare – Sarcină fiscală mai ridicată pentru plusvalorile imobiliare realizate de nerezidenți – Opțiune de impozitare potrivit aceluiași modalități precum rezidenții)

(2022/C 95/06)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Părțile din procedura principală

Reclamant: VX

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Dispozitivul

Articolul 63 și articolul 65 alineatul (1) TFUE trebuie să fie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unui stat membru referitoare la impozitul pe venitul persoanelor fizice care, în privința plusvalorilor rezultate din vânzarea unor bunuri imobiliare situate în acest stat membru, supune în mod sistematic nerezidenții unei sarcini fiscale superioare celei care ar fi aplicate pentru același tip de operațiune a plusvalorilor realizate de rezidenți, în pofida posibilității oferite nerezidenților de a opta pentru regimul aplicabil rezidenților.

(¹) JO C 252, 28.6.2021.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 26 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Budapest Környéki Törvényszék – Ungaria) – WD/Agrárminiszter

(Cauza C-273/21) (¹)

[Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Agricultură – Politica agricolă comună – Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 – Sisteme de ajutor direct – Articolul 4 alineatul (1) literele (c) și (e) – Articolul 32 alineatul (2) – Cerere de plată unică pe suprafață – Noțiunea de „hectar eligibil” – Teren calificat drept aerodrom potrivit cărții funciare – Utilizare efectivă în scopuri agricole]

(2022/C 95/07)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Budapest Környéki Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamant: WD

Pârât: Agrárminiszter

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (1) literele (c) și (e), precum și articolul 32 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului, trebuie să fie interpretate în sensul că o suprafață clasificată, în dreptul național, ca aerodrom, dar pe care nu se desfășoară nicio activitate în legătură cu acesta din urmă, trebuie să fie calificată drept suprafață agricolă utilizată pentru activități agricole în cazul în care ea este utilizată efectiv ca pășune permanentă în vederea creșterii animalelor.

(¹) JO C 252, 28.6.2021.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 20 august 2021 –
Finanzamt X/Y**

(Cauza C-516/21)

(2022/C 95/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Finanzamt X

Pârât: Y

Întrebarea preliminară

Obligația fiscală aferentă închirierii de echipamente și de instalații fixate definitiv, în conformitate cu articolul 135 alineatul (2) primul paragraf litera (c) din Directiva 2006/112/CE⁽¹⁾, include:

- numai închirierea izolată (autonomă) a unor astfel de echipamente și instalații sau și
- închirierea (leasingul) unor astfel de echipamente și instalații, care este scutită în temeiul articolului 135 alineatul (1) litera (l) din Directiva TVA ca urmare a leasingului unei clădiri încheiat între aceleași părți (și în calitate de prestație accesorie a acesteia)?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

**Recurs introdus la 21 septembrie 2021 de AM.VI. Srl, Quinam Limited, succesoare în drepturi a
Fashioneast Sàrl, împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 14 iulie 2021 în cauza
T-297/20, Fashioneast and AM.VI./EUIPO – Moschillo (RICH JOHN RICHMOND)**

(Cauza C-599/21 P)

(2022/C 95/09)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: AM.VI. Srl, Quinam Limited, succesoare în drepturi a Fashioneast Sàrl (reprezentanți: A. Camusso, M. Baghetti, avocați, A. Boros, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 17 ianuarie 2022, Curtea (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a statuat că recursul nu este admis în principiu și a dispus suportarea de către AM. VI. et Quinam Limited a propriilor cheltuieli de judecată.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelnny Sąd Administracyjny (Polonia) la 30 septembrie
2021 – Gmina O./Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej**

(Cauza C-612/21)

(2022/C 95/10)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelnny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Recurentă: Gmina O.

Intimat: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ și în special articolul 2 alineatul (1), articolul 9 alineatul (1) și articolul 13 alineatul (1) din această directivă trebuie interpretate în sensul că o comună (autoritate publică) acționează în calitate de persoană impozabilă în scopuri de TVA atunci când implementează un proiect al cărui scop este creșterea ponderii surselor regenerabile de energie printr-un angajament, în temeiul unui contract de drept civil încheiat cu proprietarii de imobile, privind realizarea și instalarea pe imobilele acestora a sistemelor de surse regenerabile de energie și – după o anumită perioadă de timp – transferul dreptului de proprietate asupra acestor sisteme către proprietarii de imobile?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, trebuie inclusă în baza de impozitare, în sensul articolului 73 din această directivă, cofinanțarea din fonduri europene primită de comună (autoritatea publică) pentru implementarea proiectelor privind sursele regenerabile de energie?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 5 octombrie 2021 – Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej/Gmina L.

(Cauza C-616/21)

(2022/C 95/11)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Reclamant: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Pârâtă: Gmina L.

Întrebarea preliminară

Prevederile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ (cu modificările și completările ulterioare), și în special articolul 2 alineatul (1), articolul 9 alineatul (1) și articolul 13 alineatul (1) din această directivă trebuie interpretate în sensul că o comună (o autoritate publică) trebuie să fie considerată plătitoare de TVA în ceea ce privește implementarea programului de îndepărtare a azbestului din imobilele situate pe raza comunei respective și aflate în proprietatea rezidenților care nu suportă nici o cheltuială în acest sens? Sau o astfel de activitate constituie o activitate a comunei în calitate de autoritate publică, întreprinsă în scopul îndeplinirii atribuțiilor sale care vizează protecția sănătății și vieții locuitorilor, precum și protecția mediului, în legătură cu care comuna nu este considerată plătitor de TVA?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Polonia) la 30 septembrie 2021 – AR și alții/PK SA și alții

(Cauza C-618/21)

(2022/C 95/12)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamanți: AR și alții

Pârâți: PK SA și alții

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 18 din Directiva 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 3 din aceeași directivă trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale potrivit căreia o persoană vătămată, care exercită un drept de acțiune directă pentru repararea prejudiciului adus vehiculului său în legătură cu utilizarea autovehiculelor împotriva unei întreprinderi de asigurări care acoperă răspunderea civilă a persoanei responsabile pentru accident, nu poate obține de la societatea de asigurări decât o despăgubire corespunzătoare pierderilor reale și efective aduse bunului său, altfel spus diferenței dintre [valoarea] vehiculului în starea anterioară producerii accidentului și [valoarea] vehiculului avariat, majorată cu costurile justificate suportate în mod efectiv pentru repararea vehiculului și cu orice alte costuri justificate suportate în mod efectiv ca urmare a producerii accidentului, în timp ce, în cazul în care ar solicita despăgubiri pentru prejudiciu direct de la autorul accidentului, ar putea alege să îi reclame acestuia ca vehiculul să fie readus în starea anterioară producerii accidentului (să fie reparat de însuși autorul accidentului sau de un atelier auto plătit de acesta) în loc să îi solicite despăgubiri?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea de mai sus, articolul 18 din Directiva 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi coroborat cu articolul 3 din aceeași directivă trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale potrivit căreia o persoană vătămată, care exercită un drept de acțiune directă pentru repararea prejudiciului adus vehiculului său în legătură cu utilizarea autovehiculelor împotriva unei întreprinderi de asigurări care acoperă răspunderea civilă a persoanei responsabile pentru accident, nu poate obține de la societatea de asigurări, în locul unei despăgubiri corespunzătoare pierderilor reale și efective aduse bunului său, respectiv diferenței dintre [valoarea] vehiculului în starea anterioară producerii accidentului și valoarea vehiculului avariat, majorată cu costurile justificate suportate în mod efectiv pentru repararea vehiculului și cu orice alte costuri justificate suportate în mod efectiv ca urmare a producerii accidentului, numai suma corespunzătoare costului aferent readucerii vehiculului în starea în care se afla înainte de accident, în timp ce, în cazul în care ar solicita despăgubiri pentru prejudiciu direct de la autorul accidentului, ar putea alege să îi reclame acestuia ca vehiculul să fie readus în starea anterioară producerii accidentului (iar nu doar să îi acorde fonduri în acest scop)?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea nr. [1] și al unui răspuns negativ la întrebarea nr. [2], articolul 18 din Directiva 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi coroborat cu articolul 3 din aceeași directivă trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale potrivit căreia societatea de asigurări căreia proprietarul autoturismului avariat rezultate din circulația autovehiculelor i-a solicitat plata unor cheltuieli ipotetice pe care nu le-a suportat, dar pe care ar trebui să le suporte dacă ar decide să readucă vehiculul în starea în care se afla înainte de accident, poate:
 - a. să subordoneze această plată condiției ca persoana vătămată să facă dovada că are intenția efectivă de a repara vehiculul într-un mod concret, la un mecanic anume, pentru un preț determinat al pieselor și manoperei și să transfere fonduri pentru această reparație direct către mecanicul respectiv (sau, de la caz la caz, către vânzătorul de piese necesare pentru reparații), sub rezerva restituirii în cazul în care scopul pentru care au fost plătite aceste fonduri nu a fost atins, sau:
 - b. să subordoneze această plată angajamentului luat de consumator de a face dovada, în termenul convenit, că a folosit fondurile plătite pentru repararea autoturismului, sau să le restituie întreprinderii de asigurări, sau
 - c. după plata acestor fonduri cu indicarea scopului plății (modul de utilizare a acestora) și după expirarea termenului necesar în care persoana vătămată a putut repara autoturismul, să îi solicite să facă dovada că a cheltuit fondurile pentru reparații sau că le-a restituit întreprinderii de asigurări, – pentru a elimina posibilitatea ca persoana vătămată să se îmbogățească de pe urma prejudiciului?

- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea nr. [1] și al unui răspuns negativ la întrebarea nr. [2] – articolul 18 din Directiva 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi coroborat cu articolul 3 din aceeași directivă trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale potrivit căreia o persoană vătămată, care nu mai este proprietarul autoturismului avariata, deoarece l-a vândut și a primit bani în schimb, așa încât nu mai poate repara vehiculul, nu poate solicita întreprinderii de asigurări care acoperă răspunderea civilă a persoanei responsabile pentru accident plata costurilor reparațiilor care ar fi necesare pentru a readuce vehiculul avariata în starea anterioară producerii accidentului, iar cererea [persoanei vătămate] se limitează la solicitarea de despăgubiri de la societatea de asigurări corespunzătoare pierderilor reale și efective aduse bunului său, altfel spus diferenței dintre valoarea vehiculului în starea anterioară producerii accidentului și valoarea vehiculului avariata, majorată cu costurile justificate suportate în mod efectiv pentru repararea vehiculului și cu orice alte costuri justificate suportate în mod efectiv ca urmare a accidentului?

(¹) JO 2009, L 263, p. 11.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Warszawie (Polonia) la 11 octombrie 2021 – TB

(Cauza C-628/21)

(2022/C 95/13)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamantă: TB

Cu participarea: Castorama Polska Sp. z o.o., „Knor” Sp. z o.o.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 8 alineatul (1) coroborat cu articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (¹) trebuie interpretat în sensul că privește o măsură de protecție a drepturilor de proprietate intelectuală de care o persoană îndreptățită poate beneficia numai în cazul în care se dovedește, în procedura respectivă sau în alte procedură, că este titularul dreptului de proprietate intelectuală?

– în cazul unui răspuns negativ la întrebarea 1):

- 2) Articolul 8 alineatul (1) coroborat cu articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală trebuie interpretat în sensul că este suficient să se arate că este plauzibil că măsura privește un drept de proprietate intelectuală existent[,] fără a fi nevoie să se dovedească această împrejurare, în special într-o situație în care o solicitare de informații privind originea și rețelele de distribuție a mărfurilor sau a serviciilor este precedată de acțiuni în despăgubire pentru încălcarea drepturilor de proprietate intelectuală?

(¹) JO 2004, L 157, p. 45, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 56.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Bihor (România) la data de 18 octombrie 2021 – P.C.H. / Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

(Cauza C-642/21)

(2022/C 95/14)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul Bihor

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: P.C.H.

Pârâți: Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Cu participarea: Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile cuprinse în articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2000/78/C[E] a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽¹⁾, sub aspectul asigurării unei proceduri judiciare „accesibil[e] tuturor persoanelor care se consideră lezate prin nerespectarea față de ele a principiului egalității de tratament” precum și cele cuprinse în articolul 47 [primul paragraf] din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, sub aspectul asigurării dreptului la „o cale de atac eficientă și la un proces echitabil” trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea înscrisă în articolul 211 litera c) din Legea dialogului social nr. 62/2011, care prevede că termenul de 3 ani pentru formularea cererii de despăgubire curge „de la data producerii pagubei”, independent de împrejurarea dacă reclamantul a avut sau nu cunoștință de producerea pagubei (și de întinderea acesteia)?
- 2) Dispozițiile cuprinse în articolul 2 alineatul (1) și alineatul (2), precum și cele cuprinse în articolul 3 alineatul (1) litera (c) teza finală din Directiva 2000/78/C[E] a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretate că se opun unei reglementări naționale precum cea înscrisă în articolul 1 alineatul (2) din Legea-cadru nr. 330 din 5 noiembrie 2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, astfel cum a fost interpretată prin Decizia nr. 7/2019 (publicată în Monitorul Oficial al României nr. 343/06.05.2019) pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unui recurs în interesul legii, în condițiile în care reclamantul nu a avut posibilitatea legală de a solicita majorarea indemnizației de încadrare la momentul admiterii în magistratură ulterior intrării în vigoare a Legii [nr.] 330 din 2009, act normativ care prevedea expres ca drepturile salariale sunt și rămân în mod exclusiv cele prevăzute în [această] lege, existând astfel o discriminare de remunerare în raport cu colegii reclamantului, inclusiv pe criteriul vârstei, însemnând în fapt că doar magistrații mai în vârstă, care au fost numiți în funcție anterior lunii ianuarie 2010 (care au obținut hotărâri judecătorești în perioada 2006 – 2009, ale căror dispoziții au fost lămurite în cursul anului 2019 în temeiul Deciziei [Înaltei Curți de Casație și Justiție] nr. 7/2019) au beneficiat de plata retroactivă a drepturilor bănești (similare celor solicitate prin cererea de chemare în judecată ce face obiectul prezentului dosar), în cursul luni[lor] decembrie 2019/ianuarie 2020, pentru perioada 2010 – 2015, deși în această perioadă și reclamantul a îndeplinit funcția de procuror, a prestat aceeași muncă, în aceleași condiții și în aceeași instituție?
- 3) Dispozițiile Directivei 2000/78/CE trebuie interpretate în sensul că se opun discriminării doar atunci când ea are drept criteriu unul dintre criteriile prevăzute la articolul 1 din această directivă sau, din contră, aceste dispoziții, completate eventual cu alte dispoziții de drept european, se opun cu titlu general ca un angajat să fie tratat diferit de un altul, sub aspectul remunerăției, în condițiile în care prestează aceeași muncă, pentru același angajator, [în] aceeași perioadă și în aceleași condiții?

(1) JO 2000 L 303, p. 16, Ediție specială 05/vol. 6, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Bihor (România) la data de 18 octombrie 2021 – F.O.L. / Tribunalul Cluj

(Cauza C-643/21)

(2022/C 95/15)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul Bihor

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: F.O.L.

Pârât: Tribunalul Cluj

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile cuprinse în art. 9 alin. 1 din Directiva 2000/78/CA a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽¹⁾, sub aspectul asigurării unei proceduri judiciare „accesibilă tuturor persoanelor care se consideră lezate prin nerespectarea față de ele a principiului egalității de tratament” precum și cele cuprinse în art. 47 alin. 1 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, sub aspectul asigurării dreptului la „o cale de atac eficientă și la un proces echitabil” trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementari naționale precum cea înscrisă în art. 211 lit. c din Legea dialogului social nr. 62/2011, care prevede că termenul de 3 ani pentru formularea cererii de despăgubire curge „de la data producerii pagubei”, independent de împrejurarea dacă reclamanta a avut sau nu cunoștință de producerea pagubei (și de întinderea acesteia)?
- 2) Dispozițiile cuprinse în art. 2 alin. 1 și alin. 2, precum și cele cuprinse în art. 3 alin. 1, lit. c) teza finală din Directiva 2000/78/CA a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, trebuie interpretate că se opun unei reglementari naționale precum cea înscrisă în art. 1 alin. 2 din Legea-cadru nr. 330 din 5 noiembrie 2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, astfel cum a fost interpretată prin Decizia nr. 7/2019 (publicată în Monitorul Oficial al României nr. 343/06.05.2019) pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unui recurs în interesul legii, în condițiile în care, reclamanta nu a avut posibilitatea legală de a solicita majorarea indemnizației de încadrare la momentul admiterii în magistratură, ulterior intrării în vigoare a Legii 330 din 2009, act normativ care prevedea expres ca drepturile salariale sunt și rămân în mod exclusiv cele prevăzute în prezenta lege, existând astfel o discriminare de remunerare în raport cu colegii acesteia, inclusiv pe criteriul vârstei, însemnând în fapt că doar magistrații mai în vârstă, care au fost numiți în funcție anterior lunii ianuarie 2010 (care au obținut hotărâri judecătorești în perioada 2006 – 2009, ale căror dispozitive au fost lămurite în cursul anului 2019 în temeiul Deciziei ICCJ RIL nr. 7/2019) au beneficiat de plata retroactivă a drepturilor bănești (similare celor solicitate prin cererea de chemare în judecată ce face obiectul prezentului dosar), în cursul lunii decembrie 2019/ianuarie 2020, pentru perioada 2010 – 2015, deși în aceasta perioadă și reclamanta a îndeplinit funcția de judecător, au prestat aceeași muncă, în aceleași condiții și în aceeași instituție?
- 3) Dispozițiile Directivei 2000/78/CE trebuie interpretate în sensul că se opun discriminării doar atunci când ea are drept criteriu unul dintre criteriile prevăzute la art.1 din această directivă sau, din contră, aceste dispoziții, completate eventual cu alte dispoziții de drept european, se opun cu titlu general ca un angajat să fie tratat diferit de un altul, sub aspectul remunerației, în condițiile în care prestează aceeași muncă, pentru același angajator, aceeași perioadă și în aceleași condiții?

⁽¹⁾ JO 2000 L 303, p. 16, Ediție specială 05/vol. 6, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Bihor (România) la data de 18 octombrie 2021 – M.I.A., P.R.-M., V.-C.I.-C, F.C.R., P (ex. T). Ș-B., D.R., P.E.E., F.I. / Tribunalul Cluj, Tribunalul Mureș, Tribunalul Hunedoara, Tribunalul Suceava, Tribunalul Galați

(Cauza C-644/21)

(2022/C 95/16)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul Bihor

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: M.I.A., P.R.-M., V.-C.I.-C, F.C.R., P (ex. T). Ș-B., D.R., P.E.E., F.I.

Pârâte: Tribunalul Cluj, Tribunalul Mureș, Tribunalul Hunedoara, Tribunalul Suceava, Tribunalul Galați

Cu participarea: Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile cuprinse în art. 9 alin. 1 din Directiva 2000/78/CA a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽¹⁾, sub aspectul asigurării unei proceduri judiciare „accesibilă tuturor persoanelor care se consideră lezate prin nerespectarea față de ele a principiului egalității de tratament” precum și cele cuprinse în art. 47 alin. 1 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, sub aspectul asigurării dreptului la „o cale de atac eficientă și la un proces echitabil” trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementari naționale precum cea înscrisă în art. 211 lit. c din Legea dialogului social nr. 62/2011, care prevede că termenul de 3 ani pentru formularea cererii de despăgubire curge „de la data producerii pagubei”, independent de împrejurarea dacă reclamantul au avut sau nu cunoștință de producerea pagubei (și de întinderea acesteia)?
- 2) Dispozițiile cuprinse în art. 2 alin. 1 și alin. 2, precum și cele cuprinse în art. 3 alin. 1, lit. c) teza finală din Directiva 2000/78/CA a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, trebuie interpretate că se opun unei reglementari naționale precum cea înscrisă în art. 1 alin. 2 din Legea-cadru nr. 330 din 5 noiembrie 2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, astfel cum a fost interpretată prin Decizia nr. 7/2019 (publicată în Monitorul Oficial al României nr. 343/06.05.2019) pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unui recurs în interesul legii, în condițiile în care reclamantul nu au avut posibilitatea legală de a solicita majorarea indemnizației de încadrare la momentul admiterii în magistratură ulterior intrării în vigoare a Legii 330 din 2009, act normativ care prevedea expres ca drepturile salariale sunt și rămân în mod exclusiv cele prevăzute în prezenta lege, existând astfel o discriminare de remunerare în raport cu colegii lor, inclusiv pe criteriul vârstei, însemnând în fapt că doar magistrații mai în vârstă, care au fost numiți în funcție anterior lunii ianuarie 2010 (care și-au obținut hotărâri judecătorești în perioada 2006 – 2009, ale căror dispozitive au fost lămurite în cursul anului 2019 în temeiul Deciziei ICCJ RIL nr. 7/2019) au beneficiat de plata retroactivă a drepturilor bănești (similare celor solicitate prin cererea de chemare în judecată ce face obiectul prezentului dosar), în cursul lunii decembrie 2019/ianuarie 2020, pentru perioada 2010 – 2015, deși în aceasta perioadă și reclamantul au îndeplinit funcția de judecător, au prestat aceeași muncă, în aceleași condiții și în aceeași instituție?
- 3) Dispozițiile Directivei 2000/78/CE trebuie interpretate în sensul că se opun discriminării doar atunci când ea are drept criteriu unul dintre criteriile prevăzute la art.1 din această directivă sau, din contră, aceste dispoziții, completate eventual cu alte dispoziții de drept european, se opun cu titlu general ca un angajat să fie tratat diferit de un altul, sub aspectul remunerației, în condițiile în care prestează aceeași muncă, pentru același angajator, aceeași perioadă și în aceleași condiții?

(1) JO 2000 L 303, p. 16, Ediție specială 05/vol. 6, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Bihor (România) la data de 21 octombrie 2021 – C.C.C., C.R.R., U.D.M. / Tribunalul Cluj, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul București, Tribunalul Bistrița Năsăud, Tribunalul Maramureș, Tribunalul Sibiu

(Cauza C-645/21)

(2022/C 95/17)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul Bihor

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: C.C.C., C.R.R., U.D.M.

Pârâte: Tribunalul Cluj, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul București, Tribunalul Bistrița Năsăud, Tribunalul Maramureș, Tribunalul Sibiu

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile cuprinse în art. 9 alin. 1 din Directiva 2000/78/CA a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽¹⁾, sub aspectul asigurării unei proceduri judiciare „accesibilă tuturor persoanelor care se consideră lezate prin nerespectarea față de ele a principiului egalității de tratament” precum și cele cuprinse în art. 47 alin. 1 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, sub aspectul asigurării dreptului la „o cale de atac eficientă și la un proces echitabil” trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementari naționale precum cea înscrisă în art. 211 lit. c din Legea dialogului social nr. 62/2011, care prevede că termenul de 3 ani pentru formularea cererii de despăgubire curge „de la data producerii pagubei”, independent de împrejurarea dacă reclamantul au avut sau nu cunoștință de producerea pagubei (și de întinderea acesteia)?
- 2) Dispozițiile cuprinse în art. 2 alin. 1 și alin. 2, precum și cele cuprinse în art. 3 alin. 1, lit. c) teza finală din Directiva 2000/78/CA a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, trebuie interpretate că se opun unei reglementari naționale precum cea înscrisă în art. 1 alin. 2 din Legea-cadru nr. 330 din 5 noiembrie 2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, astfel cum a fost interpretată prin Decizia nr. 7/2019 (publicată în Monitorul Oficial al României nr. 343/06.05.2019) pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unui recurs în interesul legii, în condițiile în care reclamantul nu au avut posibilitatea legală de a solicita majorarea indemnizației de încadrare la momentul admiterii în magistratură ulterior intrării în vigoare a Legii 330 din 2009, act normativ care prevedea expres ca drepturile salariale sunt și rămân în mod exclusiv cele prevăzute în prezenta lege, existând astfel o discriminare de remunerare în raport cu colegii lor, inclusiv pe criteriul vârstei, însemnând în fapt că doar magistrații mai în vârstă, care au fost numiți în funcție anterior lunii ianuarie 2010 (care și-au obținut hotărâri judecătorești în perioada 2006 – 2009, ale căror dispozitive au fost lămurite în cursul anului 2019 în temeiul Deciziei ICCJ RIL nr. 7/2019) au beneficiat de plata retroactivă a drepturilor bănești (similare celor solicitate prin cererea de chemare în judecată ce face obiectul prezentului dosar), în cursul lunii decembrie 2019/ianuarie 2020, pentru perioada 2010 – 2015, deși în aceasta perioadă și reclamantul au îndeplinit funcția de judecător, au prestat aceeași muncă, în aceleași condiții și în aceeași instituție?
- 3) Dispozițiile Directivei 2000/78/CE trebuie interpretate în sensul că se opun discriminării doar atunci când ea are drept criteriu unul dintre criteriile prevăzute la art.1 din această directivă sau, din contră, aceste dispoziții, completate eventual cu alte dispoziții de drept european, se opun cu titlu general ca un angajat să fie tratat diferit de un altul, sub aspectul remunerației, în condițiile în care prestează aceeași muncă, pentru același angajator, aceeași perioadă și în aceleași condiții?

⁽¹⁾ JO 2000 L 303, p. 16, Ediție specială 05/vol. 6, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 8 noiembrie 2021 – ZQ/Medizinischer Dienst der Krankenversicherung Nordrhein, Körperschaft des öffentlichen Rechts

(Cauza C-667/21)

(2022/C 95/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamant: ZQ

Pârât: Medizinischer Dienst der Krankenversicherung Nordrhein, Körperschaft des öffentlichen Rechts

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 9 alineatul (2) litera (h) din Regulamentul (UE) 2016/679 ⁽¹⁾ (Regulamentul general privind protecția datelor, denumit în continuare „RGPD”) trebuie interpretat în sensul că interzice unui serviciu medical al unei case de asigurări de sănătate să prelucreze datele privind sănătatea ale unui angajat al său de care depinde evaluarea capacității de muncă a acestuia?

- 2) În ipoteza în care Curtea va răspunde negativ la prima întrebare, cu consecința că articolul 9 alineatul (2) litera (h) din RGPD ar permite o excepție de la interdicția prelucrării datelor privind sănătatea prevăzută la articolul 9 alineatul (1) din RGPD, într-o situație precum cea din speță, pe lângă cerințele prevăzute la articolul 9 alineatul (3) din RGPD, trebuie respectate și alte cerințele în materie de protecție a datelor și, dacă este cazul, care sunt acestea?
- 3) În ipoteza în care Curtea va răspunde negativ la prima întrebare, cu consecința că articolul 9 alineatul (2) litera (h) din RGPD ar permite o excepție de la interdicția prelucrării datelor privind sănătatea prevăzută la articolul 9 alineatul (1) din RGPD, într-o situație precum cea din speță, admisibilitatea sau legalitatea prelucrării datelor privind sănătatea presupune de asemenea ca cel puțin una dintre condițiile menționate la articolul 6 alineatul (1) din RGPD să fie îndeplinită?
- 4) Articolul 82 alineatul (1) din RGPD are un caracter de prevenție specială sau generală, iar acesta trebuie să fie luat în considerare la calcularea cuantumului prejudiciului moral pe care operatorul sau persoana împuternicită de operator trebuie să îl repare în temeiul articolului 82 alineatul (1) din RGPD?
- 5) La calcularea cuantumului prejudiciului moral care trebuie reparat în temeiul articolului 82 alineatul (1) din RGPD trebuie să se țină seama de gravitatea culpei operatorului sau a persoanei împuternicite de operator? Mai precis, lipsa culpei sau culpa minoră a operatorului sau a persoanei împuternicite de operator poate fi luată în considerare în apărarea sa?

(¹) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (JO 2016, L 119, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Cottbus (Germania) la 29 noiembrie 2021 – Stadt Frankfurt (Oder), FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH/Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe

(Cauza C-723/21)

(2022/C 95/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Cottbus

Părțile din procedura principală

Reclamant: Stadt Frankfurt (Oder), FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH

Pârât: Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe

Întrebările preliminare

- 1 a) Articolul 7 alineatul (3) din Directiva 2000/60/CE (¹) trebuie interpretat în sensul că toți membrii publicului vizat în mod direct de un proiect sunt autorizați să invoce pe cale judiciară încălcări ale obligației
 - i) de a preveni deteriorarea calității corpurilor de apă utilizate pentru producerea apei potabile,
 - ii) de a reduce nivelul tratamentului necesar pentru producerea apei potabile,

întemeindu-se pe protecția terților în ceea ce privește interdicția deteriorării referitoare la apele subterane (a se vedea Hotărârea Curții din 28 mai 2020, Land Nordrhein-Westfalen, C-535/18 (²), punctele 132 și 133, precum și Hotărârea din 3 octombrie 2019, Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland și alții, C-197/18 (³), punctele 40 și 42)?

b) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea a):

În orice caz, reclamantii cărora li s-a încredințat producția și tratarea apei potabile sunt îndreptățiți să invoce încălcări ale obligațiilor și cerințelor prevăzute la articolul 7 alineatul (3) din Directiva 2000/60?

2 Articolul 7 alineatul (3) din Directiva 2000/60 conține, pe lângă cerința planificării pe termen mai lung în cadrul planurilor de gestionare și al programelor de măsuri, o obligație, similară celei prevăzute la articolul 4 din aceasta, de a refuza autorizarea unor proiecte specifice pentru motivul încălcării interdicției de deteriorare și în ceea ce privește corpurile de apă care nu fac parte din zonele de protecție în sensul articolului 7 alineatul (3) a doua teză din această directivă (a se vedea Hotărârea Curții din 28 mai 2020, Land Nordrhein-Westfalen, C-535/18, punctul 75)?

3 Având în vedere că articolul 7 alineatul (3) din Directiva 2000/60 – spre deosebire de anexa V vizată la articolul 4 din aceasta – nu stabilește valori de referință proprii pentru controlul interdicției de deteriorare:

a) În ce condiții se poate presupune că va avea loc o deteriorare a corpului de apă și, în consecință, o creștere a nivelului de tratare necesar pentru producerea apei potabile?

b) Punctul de referință relevant pentru creșterea nivelului de tratare și, prin urmare, pentru interzicerea deteriorării prevăzute la articolul 7 alineatul (3) din Directiva 2000/60 ar putea fi situat în valorile-limită din anexa I la Directiva 98/83/CE⁽⁴⁾, astfel cum sugerează articolul 7 alineatul (2) a doua parte a tezei din Directiva 2000/60?

c) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea b):

Poate exista o încălcare a interdicției de deteriorare prevăzută la articolul 7 alineatul (3) din Directiva 2000/60 în cazul în care singura valoare semnificativă nu este o valoare-limită prevăzută în părțile A sau B din anexa I, ci un așa-numit parametru indicator în conformitate cu partea C din anexa I?

4 Când trebuie să se considere că există o încălcare a interdicției de deteriorare prevăzută la articolul 7 alineatul (3) din Directiva 2000/60 (a se vedea, cu privire la criteriul interdicției de deteriorare prevăzută la articolul 4 din Directiva 2000/60, Hotărârea Curții din 28 mai 2020, C-535/18, Land Nordrhein-Westfalen, punctul 119, și Hotărârea din 1 iulie 2015, Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, C-461/13⁽⁵⁾, punctul 52)?

a) Pentru a se reține existența unei încălcări, este suficientă orice deteriorare

sau

b) trebuie să existe probabilitatea ca parametrul indicator pentru sulfat de 250 mg/l să nu fie respectat

sau

c) trebuie să existe riscul ca măsurile de remediere, în sensul articolului 8 alineatul (6) din Directiva 98/83, să sporească costul tratării pentru producerea apei potabile?

5 Pe lângă criteriul controlului de legalitate pe fond, articolul 7 alineatul (3) din Directiva 2000/60 conține și cerințe referitoare la procedura de autorizare oficială, astfel încât jurisprudența Curții privind articolul 4 din Directiva 2000/60 poate fi transpusă la domeniul de aplicare al articolului 7 alineatul (3) din aceasta (a se vedea Hotărârea din 28 mai 2020, Land Nordrhein-Westfalen, C-535/18, a doua întrebare preliminară)?

6 O expertiză privind o posibilă încălcare a articolului 7 alineatul (3) din Directiva 2000/60 trebuie de asemenea să fie efectuată de către dezvoltator de îndată ce proiectul este susceptibil să încalce dispozițiile articolului 7 alineatul (3) din această directivă?

7 În speță este necesar de asemenea să se considere că expertiza trebuie să fie disponibilă la momentul deciziei luate în conformitate cu legislația privind apa și, în consecință, o expertiză efectuată ulterior, în cursul procedurii judiciare, nu poate remedia nelegalitatea autorizației acordate în conformitate cu legislația privind apa (a se vedea Hotărârea din 28 mai 2020, Land Nordrhein-Westfalen, C-535/18, punctul 76 și punctul 80 și următoarele)?

- 8 Cerințele și interdicțiile prevăzute la articolul 7 alineatul (3) din Directiva 2000/60 pot fi surmontate în cadrul evaluării efectuate cu ocazia autorizării, dându-se prioritate obiectivului urmărit de proiect, de exemplu atunci când costul tratării este redus sau scopul proiectului este deosebit de important?
- 9 Articolul 4 alineatul (7) se aplică în privința articolului 7 alineatul (3) din Directiva 2000/60?
- 10 Ce obligații, care depășesc articolul 4 din Directiva 2000/60, pot fi deduse din articolul 7 alineatul (2) din aceasta, cu consecința că ele trebuie luate în considerare în cadrul unei proceduri de autorizare a unui proiect?

(¹) Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO 2000, L 327, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 193).

(²) EU:C:2020:391.

(³) EU:C:2019:824.

(⁴) Directiva 98/83/CE a Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman (JO 1998, L 330, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 4, p. 255).

(⁵) EU:C:2015:433.

Recurs introdus la 6 decembrie 2021 de Pilatus Bank împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 24 septembrie 2021 în cauza T-139/19, Pilatus Bank/BCE

(Cauza C-750/21 P)

(2022/C 95/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Pilatus Bank plc (reprezentant: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Banca Centrală Europeană (BCE)

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

- anularea ordonanței atacate;
- declararea nulității în temeiul articolului 264 TFUE a Deciziei BCE din 21 decembrie 2018 prin care declară recurentei că ea nu mai este competentă să asigure supravegherea prudențială directă a acesteia și să ia măsuri în ceea ce o privește;
- în limita în care Curtea de Justiție nu este în măsură să ia o decizie pe fond, trimiterea cauzei la Tribunal pentru ca acesta să se pronunțe cu privire la acțiunea în anulare;
- obligarea BCE la plata cheltuielilor de judecată ale recurentei și a celor aferente prezentului recurs.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă două motive.

Primul motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul a interpretat în mod eronat dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 1024/2013 (¹) atunci când a considerat în mod fals că BCE nu mai este competentă în ceea ce privește recurenta ca urmare a pierderii de către recurentă a licenței sale.

Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul omite examinarea adecvată a motivelor recurenței care nu se referă la pretinsa lipsă de competență a BCE.

(¹) Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO 2013, L 287, p. 63).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesgericht Salzburg (Austria) la 7 decembrie 2021 –
PJ/Eurowings GmbH**

(Cauza C-751/21)

(2022/C 95/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Salzburg

Părțile din procedura principală

Reclamant: PJ

Pârâtă: Eurowings GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Există un „refuz al transportului/refuz la îmbarcare” în sensul articolului 4 și al articolului 2 litera (j) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 (¹) și în cazul în care pasagerilor li se refuză îmbarcarea pentru zborul respectiv nu numai la îmbarcare (poarta de plecare), ci chiar la ghișeul de înregistrare și, din această cauză, nici măcar nu ajung la îmbarcare (poarta de plecare)?
- 2) Pentru îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 261/2004, este suficient ca pasagerul – în cazul în care ora de plecare este la 6.20, ora de îmbarcare este la 5.50, iar închiderea porții este la 6.05 (potrivit cărții de îmbarcare) – să se prezinte la ghișeul de înregistrare al pârâtei imediat după sosirea cu taxiul la aeroport, la ora 5.14 (așadar, aproximativ la ora 5.16)? Aceasta, în special, având în vedere și faptul că pârâta a informat pasagerul, la ora 3.14 în ziua plecării, că zborul este foarte aglomerat și că bagajul de mână trebuie înregistrat la ghișeul de înregistrare. În plus, ținând seama și de informarea pârâtei potrivit căreia ghișeul de înregistrare din Hamburg este deschis între două ore și 40 de minute înainte de plecare.
- 3) Constituie un „refuz la îmbarcare/refuz al transportului” în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (j) din Regulamentul nr. 261/2004 faptul că reclamantul și familia sa sunt îndrumați, la ora 5.16, de la ghișeul de înregistrare al pârâtei pentru a-și înregistra bagajul direct la automatele de înregistrare a bagajelor, intens utilizate, ale aeroportului din Hamburg, dar care, în pofida asistenței acordate de personalul pârâtei sau al aeroportului, nu funcționează bine, fiind apoi trimiși la alte automate de înregistrare a bagajelor unde înregistrarea eșuează din nou, astfel încât, la ora 5.40 un prim automat funcționează, recunoaște bagajul, dar la ora 5.41 refuză însă înregistrarea și îndrumă din nou reclamantul către ghișeul de înregistrare al pârâtei unde este informat că la acel moment ar fi pierdut zborul?
- 4) Constituie o culpă concurentă a reclamantului și, prin urmare, inclusiv a călătorilor cu care acesta călătorea, faptul că, având în vedere dificultățile întâmpinate la înregistrarea automată a bagajelor, au urmat pur și simplu instrucțiunile personalului și ale automatelor, ignorând trecerea timpului necesar pentru finalizarea înregistrării și ajungerea la poarta de plecare? Se poate reproșa reclamantului și călătorilor cu care acesta călătorea faptul că, având în vedere dificultățile întâmpinate la înregistrare, nu s-au gândit în timp util să solicite trimiterea ulterioară a bagajului? Ar fi fost rezonabil ca grupul de călători să se despartă, lăsând astfel o persoană, de exemplu reclamantul, cu bagajul, pentru ca celelalte persoane să ajungă la poarta de plecare? Aceasta în special având în vedere faptul că fiica reclamantului, din cauza utilizării cârjelor, în urma unei operații la genunchi, și soacra reclamantului, din cauza vârstei și a artrozei, se aflau într-o situație de mobilitate redusă.

- 5) În cazul unui răspuns negativ la întrebările 1)-3): articolul 2 litera (j) din Regulamentul nr. 261/2004 trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care pasagerii se așază cu aproximativ o oră înainte de plecare la rând, în fața ghișeului de înregistrare al automatului de înregistrare a bagajelor, însă, ca urmare a unor deficiențe organizatorice ale societății de transport aerian (de exemplu, un număr insuficient de ghișee de înregistrare deschise, lipsă de personal, lipsa informării pasagerilor prin difuzoare) și/sau ca urmare a unor perturbări la aeroport (defect al automatelor de înregistrare a bagajelor), ajung la rând la ghișeul de înregistrare într-un moment (la închiderea ghișeului de înregistrare) în care, pentru acest motiv, pasagerii nu mai sunt îmbarcați, constituie un caz de „refuz la îmbarcare” în sensul articolului 2 litera (j) din Regulamentul nr. 261/2004?

(¹) – Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 8 decembrie 2021 – Instrubel NV/Montana Management Inc. și BNP Paribas Securities Services

(Cauza C-753/21)

(2022/C 95/22)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Instrubel NV

Pârâte: Montana Management Inc. și BNP Paribas Securities Services

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 alineatele (2), (3) și (4) și articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1210/2003 (¹), cu modificările ulterioare, se interpretează în sensul că:
- fondurile și resursele economice înghețate rămân, până la decizia de transfer al acestora către entitățile care succedă Fondului de Dezvoltare pentru Irak, în proprietatea persoanelor fizice și juridice, a organismelor și a entităților asociate regimului fostului președinte Saddam Hussein, vizate de înghețarea fondurilor și a resurselor economice?
 - sau aceste fonduri înghețate se află în proprietatea entităților care succedă Fondului de Dezvoltare pentru Irak de la intrarea în vigoare a regulamentului care desemnează în anexele III și IV persoanele fizice și juridice, organismele și entitățile asociate regimului fostului președinte Saddam Hussein, vizate de înghețarea fondurilor și a resurselor economice?
- 2) În ipoteza în care se va răspunde la prima întrebare că fondurile și resursele economice se află în proprietatea entităților care succedă Fondului de Dezvoltare pentru Irak, articolele 4 și 6 din Regulamentul nr. 1210/2003, cu modificările ulterioare, se interpretează în sensul că instituirea unui sechestr asupra activelor înghețate este condiționată de autorizarea prealabilă a autorității naționale competente? Sau aceste dispoziții se interpretează în sensul că impun autorizarea din partea autorității naționale respective numai în momentul deblocării fondurilor înghețate?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1210/2003 al Consiliului din 7 iulie 2003 privind anumite restricții specifice în relațiile economice și financiare cu Irak și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2465/1996 al Consiliului (JO 2003, L 169, p. 6, Ediție specială, 10/vol. 3, p. 45)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 8 decembrie 2021 – Montana Management Inc./Heerema Zwijsdrecht BV și BNP Paribas Securities Services

(Cauza C-754/21)

(2022/C 95/23)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Montana Management Inc.

Pârâte: Heerema Zwijsdrecht BV și BNP Paribas Securities Services

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 alineatele (2), (3) și (4) și articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1210/2003 ⁽¹⁾, cu modificările ulterioare, se interpretează în sensul că:
 - fondurile și resursele economice înghețate rămân, până la decizia de transfer al acestora către entitățile care succedă Fondului de Dezvoltare pentru Irak, în proprietatea persoanelor fizice și juridice, a organismelor și a entităților asociate regimului fostului președinte Saddam Hussein, vizate de înghețarea fondurilor și a resurselor economice?
 - sau aceste fonduri înghețate se află în proprietatea entităților care succedă Fondului de Dezvoltare pentru Irak de la intrarea în vigoare a regulamentului care desemnează în anexele III și IV persoanele fizice și juridice, organismele și entitățile asociate regimului fostului președinte Saddam Hussein, vizate de înghețarea fondurilor și a resurselor economice?
- 2) În ipoteza în care se va răspunde la prima întrebare că fondurile și resursele economice se află în proprietatea entităților care succedă Fondului de Dezvoltare pentru Irak, articolele 4 și 6 din Regulamentul nr. 1210/2003, cu modificările ulterioare, se interpretează în sensul că instituirea unui sechestru asupra activelor înghețate este condiționată de autorizarea prealabilă a autorității naționale competente? Sau aceste dispoziții se interpretează în sensul că impun autorizarea din partea autorității naționale respective numai în momentul deblocării fondurilor înghețate?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1210/2003 al Consiliului din 7 iulie 2003 privind anumite restricții specifice în relațiile economice și financiare cu Irak și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2465/1996 al Consiliului (JO 2003, L 169, p. 6, Ediție specială, 10/vol. 3, p. 45).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania) la 14 decembrie 2021 – UAB „Brink’s Lithuania”/Lietuvos bankas

(Cauza C-772/21)

(2022/C 95/24)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Recurentă: UAB „Brink’s Lithuania”

Cealaltă parte în procedura de recurs: Lietuvos bankas

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 6 alineatul (2) din Decizia BCE/2010/14 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că standardele minime prevăzute de această normă trebuie respectate de un agent care operează cu numerar și care efectuează verificarea automată a calității bancnotelor euro?

- 2) În cazul în care, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Decizia BCE/2010/14, standardele minime prevăzute la acest articol se aplică numai producătorilor de echipamente de procesare a bancnotelor (însă nu și agenților care operează cu numerar), articolul 6 alineatul (2) din Decizia BCE/2010/14 coroborat cu articolul 3 alineatul (5) din aceeași decizie trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale potrivit căreia obligația de a respecta aceste standarde minime se aplică unui agent care operează cu numerar?
- 3) Standardele minime pentru verificarea automată a calității bancnotelor euro de echipamentele de procesare a bancnotelor, având în vedere că sunt publicate pe site-ul internet al Băncii Centrale Europene, sunt conforme cu principiul securității juridice și cu articolul 297 alineatul (2) din TFUE, sunt obligatorii și pot fi invocate de agenții care operează cu numerar?
- 4) Articolul 6 alineatul (2) din Decizia BCE/2010/14, în măsura în care prevede că standardele minime pentru verificarea automată a calității bancnotelor euro sunt publicate pe site-ul internet al Băncii Centrale Europene și sunt modificate periodic, este contrar principiului securității juridice și articolului 297 alineatul (2) TFUE și, prin urmare, este nevalid?

(¹) – Decizia 2010/597/UE a Băncii Centrale Europene din 16 septembrie 2010 privind verificarea autenticității și a calității și repunerea în circulație a bancnotelor euro (BCE/2010/14) (JO 2010, L 267, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 20 decembrie 2021 – C și CD/Syyttäjä

(Cauza C-804/21)

(2022/C 95/25)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din procedura principală

Recurenți: C și CD

Intimat: Syyttäjä

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 23 alineatul (3) din Decizia-cadru 2002/584/JAI(¹) coroborat cu articolul 23 alineatul (5) din aceeași decizie-cadru, impune ca, în cazul în care o persoană deținută nu a fost predată în termen, autoritatea judiciară de executare prevăzută la articolul 6 alineatul (2) din decizia-cadru impune o nouă dată de predare și verifică existența unui caz de forță majoră și respectarea condițiilor impuse pentru detenție, sau este de asemenea compatibilă cu decizia-cadru o procedură în cadrul căreia instanța examinează aceste elemente numai la cererea părților? În cazul în care se consideră că prelungirea termenului impune intervenția autorității judiciare, absența unei astfel de intervenții implică în mod necesar că termenele prevăzute în decizia-cadru au expirat, caz în care persoana deținută trebuie pusă în libertate în temeiul articolului 23 alineatul (5) din aceeași decizie-cadru?
- 2) Articolul 23 alineatul (3) din Decizia-cadru 2002/584/JAI trebuie interpretat în sensul că noțiunea de forță majoră include de asemenea obstacole juridice în calea predării întemeiate pe legislația națională a statului membru de executare, cum ar fi o interdicție de executare [Or. 13] impusă pe durata procedurii jurisdicționale sau dreptul solicitantului de azil de a rămâne în statul de executare până la pronunțarea asupra cererii sale de azil?

(¹) Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO 2002, L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Gmina Kosakowo/Comisia

(Cauza T-209/15) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat – Infrastructuri aeroportuare – Finanțare publică acordată de municipalitățile Gdynia și Kosakowo în favoarea conversiei aeroportului Gdynia-Kosakowo – Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă și prin care se dispune recuperarea acestuia – Avantaj – Principiul operatorului privat în economia de piață. – Afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre – Atingere adusă concurenței – Recuperare – Obligația de motivare”)

(2022/C 95/26)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Gmina Kosakowo (Polonia) (reprezentant: M. Leśny, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: S. Noë, K. Herrmann și A. Stobiecka-Kuik, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea Deciziei (UE) 2015/1586 a Comisiei din 26 februarie 2015 privind măsura SA.35388 (13/C) (ex 13/NN și ex 12/N) — Polonia — Înființarea aeroportului Gdynia-Kosakowo (JO 2015, L 250, p. 165).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Gmina Kosakowo suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 205, 22.6.2015.

Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Gmina Miasto Gdynia și Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo/Comisia

(Cauza T-263/15 RENV) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat – Infrastructură aeroportuară – Finanțare publică acordată de municipalitățile Gdynia și Kosakowo pentru înființarea aeroportului Gdynia-Kosakowo – Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă și prin care se dispune recuperarea sa – Avantaj – Principiul operatorului economic privat în economia de piață – Afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre – Atingere adusă concurenței – Recuperare – Retragerea unei decizii – Lipsa redeschiderii procedurii oficiale de investigare – Drepturi procedurale ale părților interesate – Dreptul la apărare – Obligația de motivare”)

(2022/C 95/27)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamante: Gmina Miasto Gdynia (Polonia), Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o. (Gdynia, Polonia) (reprezentați: T. Koncewicz, M. Le Berre, K. Gruszecka Spychała și P. Rosiak, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Herrmann, D. Recchia și S. Noë, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantelor: Republica Polonă (reprezentanți: B. Majczyna, M. Rzotkiewicz și S. Żyrek, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea articolelor 2-5 din Decizia (UE) 2015/1586 a Comisiei din 26 februarie 2015 privind măsura SA.35388 (13/C) (ex 13/NN și ex 12/N) – Polonia – Înființarea aeroportului Gdynia-Kosakowo (JO 2015, L 250, p. 165)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Gmina Miasto Gdynia și Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. vor suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană în fața Curții în cauza C-56/18 P și în fața Tribunalului în cauzele T-263/15 și T-263/15 RENV.
- 3) Republica Polonă va suporta propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 254, 3.8.2015.

Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – EKETA/Comisia

(Cauza T-177/17) (¹)

(„Clauză compromisorie – Contract Ask-it încheiat în cadrul celui de Al șaselea program-cadru – Costuri eligibile – Notă de debit emisă de Comisie pentru recuperarea sumelor avansate – Fiabilitatea fișelor de pontaj – Conflict de interese – Subcontractare”)

(2022/C 95/28)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Tesalonic, Grecia) (reprezentant: V. Christianos, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentant: A. Katsimerou, T. Adamopoulos și J. Estrada de Solà, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 272 TFUE prin care se solicită să se constate, pe de o parte, că creanța care figurează pe nota de debit nr. 3241615292 a Comisiei din 29 noiembrie 2016, potrivit căreia reclamanta trebuia să îi ramburseze suma de 211 185,95 euro provenită din subvenția pe care o primise în temeiul unui studiu privind un proiect de cercetare denumit Ask-it este, până la concurența sumei de 89 126,11 euro, nefondată și, pe de altă parte, că suma menționată corespunde unor costuri eligibile pe care reclamanta nu este obligată să le ramburseze.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 151, 15.5.2017.

Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – EKETA/Comisia**(Cauza T-189/17) ⁽¹⁾****(„Clauză compromisorie – Contract Humabio încheiat în cadrul celui de Al șaselea program-cadru – Costuri eligibile – Notă de debit emisă de Comisie pentru recuperarea sumelor avansate – Fiabilitatea fișelor de pontaj – Conflict de interese”)**

(2022/C 95/29)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Tesalonic, Grecia) (reprezentant: V. Christianos, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: A. Katsimerou, O. Verheecke, T. Adamopoulos și J. Estrada de Solà, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 272 TFUE prin care se solicită să se constate, pe de o parte, că creanța care figurează pe nota de debit nr. 3241615288 a Comisiei din 29 noiembrie 2016, potrivit căreia reclamanta trebuia să îi ramburseze suma de 64 720,19 euro provenită din subvenția pe care o primise în temeiul unui studiu privind un proiect de cercetare denumit Humabio este, până la concurența sumei de 10 436,36 euro, nefondată și, pe de altă parte, că suma menționată corespunde unor costuri eligibile pe care reclamanta nu este obligată să le ramburseze

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 151, 15.5.2017.

Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – EKETA/Comisia**(Cauza T-190/17) ⁽¹⁾****(„Clauză compromisorie – Contract Cater încheiat în cadrul celui de Al șaselea program-cadru – Costuri eligibile – Notă de debit emisă de Comisie pentru recuperarea sumelor avansate – Fiabilitatea fișelor de pontaj – Conflict de interese”)**

(2022/C 95/30)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Tesalonic, Grecia) (reprezentant: V. Christianos, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentant: A. Katsimerou, T. Adamopoulos și J. Estrada de Solà, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 272 TFUE prin care se solicită să se constate, pe de o parte, că creanța care figurează pe nota de debit nr. 3241615289 a Comisiei din 29 noiembrie 2016, potrivit căreia reclamanta trebuia să îi ramburseze suma de 172 992,15 euro provenită din subvenția pe care o primise în temeiul unui studiu privind un proiect de cercetare denumit Cater este, până la concurența sumei de 28 520,08 euro, nefondată și, pe de altă parte, că suma menționată corespunde unor costuri eligibile pe care reclamanta nu este obligată să le ramburseze

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 151, 15.5.2017.

Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Zoï Apostolopoulou și Apostolopoulou Chrysanthaki/Comisia

(Cauzele conexate T-721/18 și T-81/19) (¹)

(„Răspundere extracontractuală – Acorduri de subvenționare încheiate în cadrul unor diferite programe ale Uniunii – Încălcarea prevederilor contractuale de către societatea beneficiară – Costuri eligibile – Investigație a OLAF – Lichidarea societății – Recuperarea de la asociații societății respective – Executare silită – Susțineri formulate de reprezentanții Comisiei în fața instanțelor naționale – Identificarea părâtului – Încălcarea cerințelor de formă – Inadmisibilitate parțială – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor”)

(2022/C 95/31)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamante: Zoï Apostolopoulou (Atena, Grecia), Anastasia Apostolopoulou-Chrysanthaki (Atena) (reprezentant: D. Gkouskos, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: J. Estrada de Solà și T. Adamopoulos, agenți)

Obiectul

Cereri întemeiate pe articolul 268 TFUE prin care se solicită în esență repararea prejudiciului pe care reclamantele l-ar fi suferit ca urmare a susținerilor formulate de reprezentanții Comisiei în cadrul procedurii de opoziție la executarea silită împotriva lor a Hotărârii din 16 iulie 2014, Isotis/Comisia (T-59/11, EU:T:2014:679), și a Hotărârii din 4 februarie 2016, Isotis/Comisia (T-562/13, nepublicată, EU:T:2016:63), în fața Protodikeio Athinon (Tribunalul de Primă Instanță din Atena, Grecia) și a Efeiteio Athinon (Curtea de Apel din Atena, Grecia).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunile.
- 2) Le obligă pe doamna Zoï Apostolopoulou și pe doamna Anastasia Apostolopoulou-Chrysanthaki la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 54, 11.2.2019.

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2021 – Breyer/REA

(Cauza T-158/19) (¹)

[„Acces la documente – Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 – Program-cadru pentru cercetare și inovare «Orizont 2020» (2014-2020) – Regulamentul (UE) nr. 1290/2013 – Documente referitoare la proiectul de cercetare «iBorderCtrl: Intelligent Portable Border Control System» – Excepția privind protecția intereselor comerciale ale unui terț – Refuz parțial de acces – Interes public superior”]

(2022/C 95/32)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Patrick Breyer (Kiel, Germania) (reprezentant: J. Breyer, avocat)

Pârâtă: Agenția Executivă Europeană pentru Cercetare (reprezentanți: S. Payan-Lagrou și V. Canetti, agenți, asistate de R. van der Hout și C. Wagner, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei REA din 17 ianuarie 2019 [ARES (2019) 266593] privind accesul parțial la documente

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Agenției Executive Europene pentru Cercetare (REA) din 17 ianuarie 2019 [ARES (2019) 266593], în primul rând, în ceea ce privește omisiunea REA de a se pronunța cu privire la cererea domnului Patrick Breyer de acces la documentele referitoare la autorizarea proiectului iBorderCtrl și, în al doilea rând, în ceea ce privește refuzul REA de a acorda accesul integral la documentul D 1.3, un acces parțial la documentele D 1.1, D 1.2, D 2.1, D 2.2 și D 2.3, precum și un acces mai extins la documentele D 3.1, D 7.3 și D 7.8, în măsura în care aceste documente conțin informații care nu fac obiectul excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Îl obligă pe domnul Breyer să suporte propriile cheltuieli aferente depunerii scrisorii sale din 23 martie 2021 și cheltuielile de judecată efectuate de REA aferente depunerii observațiilor sale din 20 mai 2021.
- 4) Îl obligă pe domnul Breyer să suporte jumătate din propriile sale cheltuieli de judecată, altele decât cele aferente depunerii scrisorii sale din 23 martie 2021.
- 5) Obligă REA să suporte propriile cheltuieli de judecată, cu excepția celor aferente depunerii observațiilor sale din 20 mai 2021, precum și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de domnul Breyer, altele decât cele aferente depunerii scrisorii domnului Breyer din 23 martie 2021.

(¹) JO C 206, 17.6.2019.

Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – DD/FRA

(Cauza T-703/19) (¹)

[„Acțiune în despăgubiri – Funcție publică – Agenți temporari – Deschiderea unei anchete administrative – Articolul 86 alineatul (2) din statut – Obligația de informare – Durata procedurii – Termen rezonabil – Obligația de motivare – Eroare vădită de apreciere – Confidențialitatea anchetei administrative – Obligația de solitudine – Prejudiciu moral – Legătură de cauzalitate”]

(2022/C 95/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: DD (reprezentanți: inițial L. Levi și M. Vandenbussche, avocate, ulterior L. Levi, avocată)

Pârâtă: Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (reprezentanți: M. O’Flaherty, agent, asistat de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Acțiune întemeiată pe articolul 270 TFUE, prin care se solicită în esență repararea prejudiciului moral pe care reclamantul pretinde că l-a suferit, estimat *ex æquo et bono* la 50 000 de euro, cauzat prin deschiderea și organizarea unei proceduri administrative în cadrul FRA

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe DD să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA).

(¹) JO C 432, 23.12.2019.

Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – HB/Comisia

(Cauza T-795/19) (¹)

(„Contracte de achiziții publice de servicii – Prestare de servicii de asistență tehnică pentru Consiliul Superior al Magistraturii – Decizie de reducere a cuantumului contractului și de recuperare a cuantumurilor deja achitate – Acțiune în anulare și în despăgubire – Act care se înscrie într-un cadru pur contractual de care este indisociabil – Lipsa unei clauze compromisorii – Inadmisibilitate – Lipsa unor prejudicii detașabile de contract”)

(2022/C 95/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: HB (reprezentant: L. Levi, avocată)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: J. Baquero Cruz, J. Estrada de Solà și A. Katsimerou, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, acțiune întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea Deciziei C(2019) 7319 final a Comisiei din 15 octombrie 2019 privind reducerea sumelor datorate în temeiul contractului CARDS/2008/166-429 și recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat și, pe de altă parte, cerere întemeiată pe articolul 340 al doilea paragraf TFUE și având ca obiect obținerea, mai întâi, a rambursării tuturor sumelor recuperate eventual de Comisie pe baza acestei decizii precum și plata ultimei facturi emise, însoțite de dobânzi de întârziere, apoi, eliberarea garanției bancare și repararea prejudiciului pe care reclamanta l-ar fi suferit ca urmare a eliberării tardive a acesteia și, în sfârșit, repararea simbolică a prejudiciului moral pe care reclamanta l-ar fi suferit

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă în măsura în care aceasta are ca obiect anularea Deciziei C(2019) 7319 final a Comisiei din 15 octombrie 2019 privind reducerea sumelor datorate în temeiul contractului CARDS/2008/166-429 și recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat.
- 2) Respinge acțiunea ca nefondată în măsura în care aceasta are ca obiect angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii Europene.
- 3) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii măsurilor provizorii.

(¹) JO C 10, 13.1.2020.

Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – HB/Comisia(Cauza T-796/19) ⁽¹⁾

(„Contracte de achiziții publice de servicii – Prestare de servicii de asistență tehnică în favoarea autorităților ucrainene – Decizie de reducere a valorii contractului și de recuperare a sumelor deja plătite – Acțiune în anulare și în despăgubire – Act care se înscrie într-un cadru pur contractual de care este indisociabil – Lipsa unei clauze compromisorii – Inadmisibilitate – Lipsa unor capete de cerere privind prejudiciul detașabile de contract”)

(2022/C 95/35)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: HB (reprezentant: L. Levi, avocată)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: J. Baquero Cruz, J. Estrada de Solà și A. Katsimerou, agenți)

Obiectul

În primul rând, o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea Deciziei C(2019) 7318 final a Comisiei din 15 octombrie 2019 privind reducerea sumelor datorate în temeiul contractului TACIS/2006/101-510 și recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat și, în al doilea rând, o cerere întemeiată pe articolul 340 al doilea paragraf TFUE având ca obiect obținerea, pe de o parte, a rambursării tuturor sumelor eventual recuperate de Comisie pe baza acestei decizii însoțite de dobânzi de întârziere și, pe de altă parte, a reparării simbolice a prejudiciului moral pe care l-ar fi suferit reclamanta

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă în măsura în care prin aceasta se solicită anularea Deciziei C(2019) 7318 final a Comisiei din 15 octombrie 2019 privind reducerea sumelor datorate în temeiul contractului TACIS/2006/101-510 și recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat.
- 2) Respinge acțiunea ca nefondată în măsura în care prin aceasta se solicită angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii Europene.
- 3) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii de măsuri provizorii.

⁽¹⁾ JO C 10, 13.1.2020.

Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Worldwide Spirits Supply/EUIPO – Melfinco (CLEOPATRA QUEEN)(Cauza T-870/19) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene figurativă CLEOPATRA QUEEN – Marca națională verbală anterioară CLEOPATRA MELFINCO – Articolele 15 și 57 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenite articolele 18 și 64 din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Dovada utilizării serioase a mărcii anterioare – Declararea nulității”]

(2022/C 95/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Worldwide Spirits Supply, Inc. (Tortola, Insulele Virgine Britanice) (reprezentant: S. Demetriou, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentați: A. Folliard Monguiral și V. Ruzek, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Melfinco S. A. (Schaan, Liechtenstein) (reprezentant: M. Gioti, avocată)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 21 octombrie 2019 (cauza R 1820/2018-4) privind o procedură de declarare a nulității între Melfinco și Worldwide Spirits Supply

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Worldwide Spirits Supply, Inc. să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).
- 3) Melfinco S. A. suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 77, 9.3.2020.

Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Dr. Spiller/EUIPO – Rausch (Alpenrausch Dr. Spiller)

(Cauza T-6/20) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Alpenrausch Dr. Spiller – Marca Uniunii Europene verbală anterioară RAUSCH – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2022/C 95/37)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Dr. Spiller GmbH (Siegsdorf, Germania) (reprezențanți: J. Stock și M. Geitz, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezențanți: M. Eberl, J. Schäfer, A. Söder și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Rausch AG Kreuzlingen (Kreuzlingen, Elveția) (reprezențanți: F. Stangl și S. Pilgram, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 8 octombrie 2019 (cauza R 2206/2015-1) privind o procedură de opoziție între Rausch Kreuzlingen și Dr. Spiller

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Dr. Spiller GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 68, 2.3.2020.

**Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – EFFAS/EUIPO – CFA Institute
(CEFA Certified European Financial Analyst)**

(Cauza T-369/20) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale CEFA Certified European Financial Analyst – Marca Uniunii Europene verbală anterioară CFA – Motiv relativ de refuz – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2022/C 95/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: European Federation of Financial Analysts' Societies (EFFAS) (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentanți: S. Merico, G. Macías Bonilla și F. Miazetto, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: P. Villani, J. Crespo Carrillo și V. Ruzek, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: CFA Institute (Charlottesville, Virginia, Statele Unite) (reprezentanți: G. Engels și W. May, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 31 martie 2020 (cauza R 1082/2019–5), privind o procedură de opoziție între CFA Institute și EFFAS.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 31 martie 2020 (R 1082/2019-5).
- 2) EUIPO suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de European Federation of Financial Analysts' Societies (EFFAS).
- 3) CFA Institute va suporta propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 255, 3.8.2020.

Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Datax/REA

(Cauza T-381/20) ⁽¹⁾

[„Clauză compromisorie – Al șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) – Acordurile de subvenționare HELP și GreenNets – Anchetă a OLAF – Cheltuieli cu personalul – Sarcina probei – Fiabilitatea fișelor de pontaj – Ineligibilitatea costurilor declarate de beneficiar – Cerere de recuperare – Note de debit – Prescripție – Termen rezonabil – Proporționalitate”]

(2022/C 95/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Datax sp. z o.o. (Wrocław, Polonia) (reprezentant: J. Bober, avocat)

Pârâtă: Agenția Executivă Europeană pentru Cercetare (reprezentanți: S. Payan-Lagrou și V. Canetti, agenți, asistate de M. Le Berre, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 272 TFUE având ca obiect, în primul rând, obținerea unei declarații de eligibilitate a cheltuielilor cu personalul aferente cercetătorului, în al doilea rând, constatarea netemeinicii obligației de plată a unor daune interese forfetare și, în al treilea rând, obligarea REA la neluarea niciunei alte măsuri împotriva reclamantei în ceea ce privește cheltuielile cu personalul aferente cercetătorului, corespunzătoare acordurilor de subvenționare HELP și GreenNets.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Datax sp. z o.o. la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii privind măsurile provizorii.

(¹) JO C 297, 7.9.2020.

Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Magic Box Int. Toys/EUIPO – KMA Concepts (SUPERZINGS)

(Cauza T-549/20) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală SUPERZINGS – Marca internațională figurativă anterioară ZiNG – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2022/C 95/40)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Magic Box Int. Toys SLU (Sant Cugat del Vallés, Spania) (reprezentanți: J. L. Rivas Zurdo și E. López Leiva, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: KMA Concepts Ltd. (Mahé, Seychelles) (reprezentanți: C. Duch Fonoll și I. Osinaga Lozano, avocate)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 29 iunie 2020 (cauza R 2511/2019-4), privind o procedură de declarare a nulității între KMA Concepts și Magic Box Int. Toys

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Magic Box Int. Toys SLU să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și de KMA Concepts Ltd.

(¹) JO C 348, 19.10.2020.

Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – MO/Consiliul

(Cauza T-587/20) (¹)

(„Funcție publică – Funcționari – Schimbare a repartizării din oficiu – Exercițiul de evaluare 2019 – Dreptul de a fi ascultat – Răspundere”)

(2022/C 95/41)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: MO (reprezentant: A. Guillerme, avocată)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer, M. Alver și K. Kouri, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se urmărește, pe de o parte, anularea deciziei Consiliului din 19 noiembrie 2019 de repartizare a reclamantei la unitatea [confidențial], precum și a raportului de evaluare a reclamantei pentru exercițiul de evaluare 2019, și, pe de altă parte, repararea diverselor prejudicii materiale și morale pe care aceasta le-ar fi suferit

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) O obligă pe MO la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 433, 14.12.2020.

Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Skechers USA/EUIPO (ARCH FIT)

(Cauza T-598/20) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale ARCH FIT – Motive absolute de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul 1 literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2022/C 95/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Skechers USA, Inc. II (Manhattan Beach, California, Statele Unite) (reprezentanți: T. Holman, A. Reid, solicitors, J. Bogatz și Y. Stone, avocate)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: S. Scardocchia și V. Ruzek, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 29 iulie 2020 (cauza R 2631/2019–1), privind o cerere de înregistrare a semnului verbal ARCH FIT ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Skechers USA, Inc. II la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 390, 16.11.2020.

**Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Fashion Energy/EUIPO – Retail Royalty
(1st AMERICAN)**

(Cauza T-699/20) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative 1st AMERICAN – Marcă a Uniunii Europene figurativă anterioară reprezentând un vultur sau altă pasăre de pradă – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Similitudine a semnelor pe plan fonetic – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Articolul 72 alineatul (6) din Regulamentul 2017/1001 – Articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001”]

(2022/C 95/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Fashion Energy Srl (Milano, Italia) (reprezentanți: T. Müller și F. Togo, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: L. Rampini și V. Ruzek, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Retail Royalty Co. (Las Vegas, Nevada, Statele Unite) (reprezentanți: J. Bogatz și Y. Stone, avocate)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 10 septembrie 2020 (cauza R 426/2020-4), privind o procedură de opoziție între Retail Royalty și Fashion Energy.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Fashion Energy Srl la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 28, 25.1.2021.

Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Bustos/EUIPO – Bicletas Monty (motwi)

(Cauza T-159/21) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative motwi – Marca națională verbală anterioară MONTY – Motiv relativ de refuz – Lipsa riscului de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2022/C 95/44)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Dante Ricardo Bustos (Wenlig, China) (reprezentant: A. Lorente Berges, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: R. Raponi și J. Crespo Carrillo, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal Bicletas Monty, SA (Sant Feliú de Llobregat, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 21 ianuarie 2021 (cauza R 289/2020-5), privind o procedură de opoziție între Bicletas Monty și domnul Bustos

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 21 ianuarie 2021 (cauza R 289/2020-5).
- 2) Respinge acțiunea în rest.
- 3) Obligă EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 182, 10.5.2021.

Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Fidia farmaceutici/EUIPO – Stelis Biopharma (HYALOSTEL ONE)

(Cauza T-194/21) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Înregistrare internațională figurativă care desemnează Uniunea Europeană – Marcă figurativă HYALOSTEL ONE – Mărcile Uniunii Europene verbală anterioară HYALISTIL și figurativă anterioară HyalOne – Marcă internațională verbală anterioară HYALO – Motiv relativ de refuz – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Obligația de motivare”]

(2022/C 95/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Fidia farmaceutici SpA (Abano Terme, Italia) (reprezentanți: R. Kunz-Hallstein și H. P. Kunz-Hallstein, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: Sliwiska și V. Ruzek, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Stelis Biopharma Ltd (Karnataka, India)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 27 ianuarie 2021 (cauza R 831/2020-5) privind o procedură de opoziție între Fidia Farmaceutici și Stelis Biopharma

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 27 ianuarie 2021 (cauza R 831/2020-5).
- 2) EUIPO va suporta, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Fidia farmaceutici SpA în cadrul prezentei proceduri.

(¹) JO C 217, 7.6.2021.

Hotărârea Tribunalului din 21 decembrie 2021 – Klymenko/Consiliul(Cauza T-195/21) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina – Înghețarea fondurilor – Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice – Menținerea numelui reclamantului pe listă – Obligația Consiliului de a verifica dacă decizia unei autorități dintr-un stat terț a fost adoptată cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă”)

(2022/C 95/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moscova, Rusia) (reprezentantă: M. Phelippeau, avocată)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentați: S. Lejeune și A. Vitro, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei (PESC) 2021/394 a Consiliului din 4 martie 2021 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2021, L 77, p. 29) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/391 al Consiliului din 4 martie 2021 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2021, L 77, p. 2), în măsura în care aceste acte mențin numele reclamantului pe lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia (PESC) 2021/394 a Consiliului din 4 martie 2021 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/391 al Consiliului din 4 martie 2021 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, în măsura în care numele domnului Oleksandr Viktorovych Klymenko a fost menținut pe lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive.
- 2) Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 206 du 31.5.2021.

Ordonanța Tribunalului din 17 decembrie 2021 – Theodorakis și Theodoraki/Consiliul(Cauza T-495/14) ⁽¹⁾

(„Răspundere extracontractuală – Politica economică și monetară – Programul de sprijin pentru stabilitatea Ciprului – Declarațiile Eurogrupului din 16 și 25 martie 2013 privind Ciprul – Declarația președintelui Eurogrupului din 21 martie 2013 privind Ciprul – Desemnare eronată a pârâtului – Inadmisibilitate vădită”)

(2022/C 95/47)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamanți: Georgios Theodorakis (Chania, Grecia), Maria Theodoraki (Chania) (reprezentant: V. Christianos, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentați: A. de Gregorio Merino, E. Chatzioakeimidou și E. Dumitriu-Segnana, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Smulders, J.-P. Keppenne, M. Konstantinidis și S. Delaude, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE și având ca obiect repararea prejudiciilor pe care reclamantii le-ar fi suferit ca urmare a declarațiilor Eurogrupului din 16 și 25 martie 2013 și a declarației președintelui Eurogrupului din 21 martie 2013.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca fiind vădit inadmisibilă.
- 2) Îi obligă pe domnul Georgios Theodorakis și pe doamna Maria Theodorakis să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 292, 1.9.2014.

Ordonanța Tribunalului din 17 decembrie 2021 – Berry Investments/Consiliul

(Cauza T-496/14) ⁽¹⁾

(„Răspundere extracontractuală – Politică economică și monetară – Program de susținere a stabilității în Cipru – Declarațiile Eurogrupului din 16 și 25 martie 2013 privind Ciprul – Declarația președintelui Eurogrupului din 21 martie 2013 privind Cipru – Desemnare eronată a pârâtului – Inadmisibilitate vădită”)

(2022/C 95/48)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Berry Investments, Inc. (Monrovia, Liberia) (reprezentant: V. Christianos, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: A. de Gregorio Merino, E. Chatzioakeimidou și E. Dumitriu-Segnana, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-P. Keppenne, M. Konstantinidis, B. Smulders și S. Delaude, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se solicită repararea prejudiciilor suferite de reclamantă ca urmare a declarațiilor Eurogrupului din 16 și 25 martie 2013 și a declarația președintelui Eurogrupului din 21 martie 2013

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
- 2) Obligă Berry Investments, Inc. să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 292, 1.9.2014.

Ordonanța Tribunalului din 30 noiembrie 2021 – CE/Comitetul Regiunilor(Cauza T-355/19 INTP) ⁽¹⁾**(„Procedură – Interpretare a unei hotărâri – Inadmisibilitate”)**

(2022/C 95/49)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: CE (reprezentant: M. Casado García-Hirschfeld, avocată)

Pârât: Comitetul Regiunilor (reprezențanți: M. Esparrago Arzadun și S. Bachotet, agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Cerere de interpretare a Hotărârii din 16 iunie 2021, CE/Comitetul Regiunilor (T-355/19, EU:T:2021:369)

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de interpretare ca inadmisibilă.
- 2) Îl obligă pe CE la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 255, 29.7.2019.

Ordonanța Tribunalului din 8 decembrie 2021 – Alessio și alții/BCE(Cauza T-620/20) ⁽¹⁾**(„Acțiune în anulare – Uniune economică și monetară – Uniune bancară – Redresarea și rezoluția instituțiilor de credit – Măsuri de intervenție timpurie – Decizia BCE de a plasa Banca Carige sub administrare temporară – Decizii de prelungire subsecvente – Termen de introducere a acțiunii – Tardivitate – Inadmisibilitate”)**

(2022/C 95/50)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamanți: Roberto Alessio (Turin, Italia) și alți 56 de reclamanți ale căror nume figurează în anexa la ordonanță (reprezențanți: M. Condinanzi, L. Boggio, M. Cataldo și A. Califano, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (reprezențanți: C. Hernández Sasetta și A. Pizzolla, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea, pe de o parte, a deciziei BCE din 1 ianuarie 2019 de a plasa Banca Carige SpA sub administrare temporară și, pe de altă parte, a deciziei sale din 29 martie 2019 de prelungire a duratei administrării temporare, precum și a deciziilor de prelungire subsecvente

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra cererii de intervenție formulate de Comisia Europeană.

- 3) Îl obligă pe domnul Roberto Alessio și pe ceilalți reclamanți ale căror nume figurează în anexă să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Banca Centrală Europeană (BCE).
- 4) Comisia va suporta propriile cheltuieli de judecată aferente cererii în intervenție.

(¹) JO C 390, 16.11.2020.

Ordonanța Tribunalului din 2 decembrie 2021 – FC/EASO

(Cauza T-303/21) (¹)

(„Acțiune în anulare – Funcție publică – Agenți temporari – Procedură disciplinară – Cereri de suspendare – Convocarea unei audieri în fața consiliului de disciplină – Amânarea datei audierii – Inexistența unui act care lezează – Acțiune prematură – Inadmisibilitate vădită”)

(2022/C 95/51)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamant: FC (reprezentant: V. Christianos, avocat)

Pârât: Biroul European de Sprijin pentru Azil (reprezentanți: Eyckmans și M. Stamatopoulou, agenți, asistați de T. Bontinck, A. Guillerme și L. Burguin, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se solicită anularea actului adoptat pe președintele consiliului de disciplină al EASO la [confidențial] privind stabilirea datei audierii reclamantei în cadrul procedurii disciplinare efectuate împotriva sa la [confidențial]

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
- 2) Obligă FC să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO).

(¹) JO C 289, 19.7.2021.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 8 decembrie 2021 – D’Amato și alții/Parlamentul

(Cauza T-722/21 R)

(„Măsuri provizorii – Membri ai Parlamentului – Condiții de acces la clădirile Parlamentului în cele trei locuri de desfășurare a activității sale, legate de criza sanitară – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței”)

(2022/C 95/52)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Rosa D’Amato (Tarente, Italia), Claude Gruffat (Mulsans, Franța), Damien Carême (Argenteuil, Franța), Benoît Biteau (Sablonceaux, Franța) (reprezentanți: P. de Bandt, M. Gherghinaru și L. Panepinto, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: S. Alves și A. M. Dumbrăvan, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE și având ca obiect suspendarea executării Deciziei biroului Parlamentului din 27 octombrie 2021 privind reguli excepționale în materie de sănătate și de securitate care guvernează accesul la clădirile Parlamentului în cele trei locuri de desfășurare a activității sale.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Revocă Ordonanța din 15 noiembrie 2021, D'Amato și alții/Parlamentul (T-358/20 R).
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 8 decembrie 2021 – Rooken și alții/Parlamentul**(Cauza T-723/21 R)****(„Măsuri provizorii – Membri ai Parlamentului – Condiții de acces la clădirile Parlamentului în cele trei locuri de desfășurare a activității, legate de criza sanitară – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței”)**

(2022/C 95/53)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Robert Jan Rooken și alți 8 reclamanți ale căror nume figurează în anexa la ordonanță (Muiderberg, Țările de Jos) (reprezentanți: P. de Bandt, M. Gherghinaru și L. Panepinto, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: S. Alves și A. M. Dumbrăvan, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE și având ca obiect suspendarea executării deciziei Biroului Parlamentului din 27 octombrie 2021 privind norme excepționale în materie de sănătate și de securitate care reglementează accesul în clădirile Parlamentului European în cele trei locuri de desfășurare a activității

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Revocă Ordonanța din 15 noiembrie 2021, Rooken și alții./Parlamentul (T-723/21 R).
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 8 decembrie 2021 – IL și alții/Parlamentul**(Cauza T-724/21 R)****(„Procedură de măsuri provizorii – Funcție publică – Condiții de acces în clădirile Parlamentului în cele trei locuri de desfășurare a activității acestuia legate de criza sanitară – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței”)**

(2022/C 95/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: IL și alți 81 de reclamanți ale căror nume figurează în anexa la ordonanță (reprezentanți: P. de Bandt, M. Gherghinaru și L. Panepinto, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: D. Boytha, S. Bukšek Tomac și L. Darie, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE și prin care se urmărește suspendarea executării deciziei Biroului Parlamentului din 27 octombrie 2021 privind norme excepționale în materie de sănătate și de securitate care reglementează accesul în clădirile Parlamentului în cele trei locuri de desfășurare a activității acestuia.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Revocă Ordonanța din 15 noiembrie 2021, IL și alții/Parlamentul (T-724/21 R).
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 8 decembrie 2021 – Atesos medical și alții/Comisia**(Cauza T-764/21)**

(2022/C 95/55)

*Limba în care a fost introdusă acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamante: Atesos medical AG (Aarau, Elveția) și alte șapte reclamante (reprezentanți: M. Meulenbelt, B. Natens și I. Willemys, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei nepublicate a pârâtei adoptată la o dată necunoscută, prin care se afirmă în mod fals expirarea desemnării Schweizerische Vereinigung für Qualitäts- und Management Systeme („SQS”) drept organism de evaluare a conformității pentru dispozitivele medicale în temeiul Directivei 93/42/CEE privind dispozitivele medicale și prin care SQS este delistată din baza de date a Comisiei Europene privind Noua abordare a organizațiilor desemnate și notificate, cu efect de la 28 septembrie 2021; și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârâtă a articolului 296 TFUE și a articolelor 5 alineatul (1), 5 alineatul (2) și 13 alineatul (2) TUE.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe abuzul de putere săvârșit de pârâtă.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârâtă a articolului 218 alineatul (9) TFUE și a articolelor 8, 18, 19 și 21 din „MRA (Acordul de recunoaștere reciprocă) UE-Elveția”⁽¹⁾, a dreptului de a fi ascultat, astfel cum este consacrat la articolul 41 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale, a dreptului la apărare și a principiului general *fraus omnia corrumpit*.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârâtă a articolului 120 din Regulamentul (UE) 2017/745⁽²⁾, a articolului 1 (coroborat cu articolul 22) și a articolului 5 din „MRA UE-Elveția”, precum și a principiilor generale ale efectivității, securității juridice și al încrederii legitime.

⁽¹⁾ Acordul între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind recunoașterea reciprocă în materie de evaluare a conformității – Actul final – Declarații comune – Informare privind intrarea în vigoare a șapte Acorduri încheiate cu Confederația Elvețiană în domeniile circulației a persoanelor, transportului aerian și terestru, achizițiilor publice, cooperării științifice și tehnologice, recunoașterii reciproce a evaluării conformității și comerțului cu produse agricole (JO 2002, L 114, p. 369), astfel cum a fost modificat prin Decizia nr. 2/2017 a comitetului instituit în temeiul Acordului între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind recunoașterea reciprocă în materie de evaluare a conformității din 22 decembrie 2017 de modificare a capitolului 2 privind echipamentele individuale de protecție, a capitolului 4 privind dispozitivele medicale, a capitolului 5 privind aparatele de uz casnic pe bază de gaz și boilerelor și a capitolului 19 privind instalațiile pe cablu [2018/403] (JO 2018, L 72, p. 24-41).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie privind dispozitivele medicale, de modificare a Directivei 2001/83/CE, a Regulamentului (CE) nr. 178/2002 și a Regulamentului (CE) nr. 1223/2009 și de abrogare a Directivelor 90/385/CEE și 93/42/CEE ale Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE) (JO 2017, L 117, p. 1-175).

A acțiune introdusă la 14 decembrie 2021 – Lila Rossa Engros/EUIPO (LiLAC)**(Cauza T-780/21)**

(2022/C 95/56)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: româna***Părțile***Reclamantă:* Lila Rossa Engros SRL (Voluntari, România) (reprezentant: O. Anghel, avocată)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Marca în litigiu:* cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative LiLAC de culoare neagră – cererea de înregistrare nr. 18 243 487*Decizia atacată:* Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 10 septembrie 2021 în cauza R 441/2021-5**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- admiterea prezentei cereri;
- anularea deciziei atacate;
- admiterea cererii de înregistrare a mărcii nr. 18 243 487 LiLAC pentru toate produsele și serviciile solicitate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7, alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- aplicarea greșită a criteriilor de analiză a motivelor absolute de refuz stabilite de jurisprudență.

A acțiune introdusă la 10 ianuarie 2022 – NV/BEI**(Cauza T-16/22)**

(2022/C 95/57)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* NV (reprezentant: L. Levi, avocată)*Pârâtă:* Banca Europeană de Investiții**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni admisibilă și întemeiată;
în consecință,
- anularea deciziei din 5 februarie 2021 prin care au fost calificate drept nemotivate absențele reclamantei din perioadele următoare: 29 mai 2020 – 15 septembrie 2020, 30 iunie 2020 – 30 septembrie 2020, 7 septembrie 2020 – 7 noiembrie 2020 și 3 noiembrie 2020 – 8 ianuarie 2021;

- în măsura necesară, anularea deciziei din 1 octombrie 2021 de respingere a căii de atac administrative introduse la 1 aprilie 2021 împotriva deciziei din 5 februarie 2021;
- anularea deciziei din 20 aprilie 2021 prin care au fost calificate drept nemotivate absențele reclamantei din perioada 8 ianuarie 2021 – 8 aprilie 2021;
- anularea deciziei din 3 mai 2021 prin care au fost calificate drept nemotivate absențele reclamantei din perioada 8 aprilie 2021 – 8 iunie 2021;
- în măsura necesară, anularea deciziei din 27 octombrie 2021 de respingere a căii de atac administrative introduse la 18 iunie 2021 împotriva deciziilor din 20 aprilie 2021 și din 3 mai 2021;
- obligarea BEI la plata remunerațiilor aferente perioadelor 29 mai 2020 – 8 ianuarie 2021, 8 ianuarie 2021 – 8 aprilie 2021 și 8 aprilie 2021 – 8 iunie 2021, remunerații care ar trebui majorate cu dobânzi de întârziere, dobânzile de întârziere fiind stabilite la rata dobânzii Băncii Centrale Europene majorată cu 2 puncte;
- obligarea BEI la repararea prejudiciilor reclamantei;
- obligarea BEI la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 2.3, 3.3, 3.4 și 3.6 din anexa X la dispozițiile administrative, pe încălcarea articolului 34 din Cartă coroborat sau nu cu articolele 2.3, 3.3, 3.4 și 3.6 din dispozițiile administrative, pe eroarea vădită de apreciere, pe încălcarea obligației de sollicitudine și pe abuzul de drept.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației și a îndatoririi de diligență, pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și pe eroarea vădită de apreciere.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 33b din Regulamentul personalului și a articolului 11 din dispozițiile administrative.

Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2022 – Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry (Forma unui scuter)

(Cauza T-19/22)

(2022/C 95/58)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: Piaggio & C. SpA (Pontedera, Italia) (reprezentanți: F. Jacobacci și B. La Tella, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Zhejiang Zhongneng Industry Co. Ltd (Taizhou City, China)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene tridimensională (Forma unui scuter) – marca Uniunii Europene nr. 11 686 482

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 25 octombrie 2021 în cauza R 359/2021-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

în subsidiar:

— anularea deciziei atacate și retrimiteră cauzei la camera de recurs, pentru a se indica în mod clar în ce țări marca Uniunii Europene nr. 11 686 482 este valabilă și/sau a dobândit caracter distinctiv și, invers, în ce țări nu a dobândit un astfel de caracter distinctiv, pe baza probelor furnizate de titular;

în orice caz:

— să se dispună ca cheltuielile de judecată aferente procedurii în fața camerei de recurs să fie plătite de pârâtă, în temeiul articolului 190 din Regulamentul de procedură al Tribunalului Uniunii Europene;

— obligarea EUIPO și a eventualului intervenient la plata integrală a cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele invocate

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului;

— încălcarea și/sau greșita interpretare a articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului și greșita apreciere a elementelor de probă furnizate de titularul mărcii Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 12 ianuarie 2022 – NW/Comisia

(Cauza T-20/22)

(2022/C 95/59)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: NW (reprezentant: M. Velardo, avocată)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea deciziilor contestate, în măsura în care acestea prevăd recuperarea sumelor plătite reclamantului;

— obligarea Comisiei să îi înapoieze reclamantului sumele deja recuperate;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată;

— cu titlu subsidiar, anularea deciziilor contestate, în măsura în care prevăd recuperarea sumei de 3 986,72 de euro;

— reclamantul solicită, de asemenea, plata dobânzilor pentru orice sumă care va rezulta ca fiind creditoare din momentul la care fiecare sumă ar fi trebuit să îi fie plătită până la plata definitivă;

— în ipoteza în care Tribunalul va trebui să respingă prezenta acțiune – având în vedere pluralitatea neregulilor săvârșite de PMO de-a lungul timpului, faptul că „scutirea de impozit nu este ușor detectabilă pe un fluturaș de salariu”, asigurările furnizate reclamantului de PMO, buna credință a reclamantului recunoscută de administrație și faptul că reclamantul (neavând niciun motiv să se îndoiască de nivelul salariului său) și-a asumat angajamente financiare proporționale la un nivel ridicat în cursul acestor ani (precum subscrierea unui credit ipotecar pentru cumpărarea unei case pentru familia sa) – reclamantul consideră că, din motive de echitate, Tribunalul ar trebui să oblige Comisia la suportarea cel puțin a propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamant, în temeiul articolului 135 din Regulamentul de procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii împotriva deciziilor Comisiei din 6 și 9 aprilie 2021 și din 4 mai 2021 de a proceda la recuperarea sumelor care i-au fost plătite în mod necuvenit în temeiul scutirii de impozit pentru copiii săi, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe eroarea de interpretare și de aplicare a articolului 85 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene. Reclamantul consideră în această privință că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 85 pentru a se permite restituirea plăților nedatorate.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime, în măsura în care, în speță, ar fi îndeplinite cele trei condiții care caracterizează încrederea legitimă în temeiul jurisprudenței aplicabile.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe lipsa de motivare.

Acțiune introdusă la 12 ianuarie 2022 – NY/Comisia

(Cauza T-21/22)

(2022/C 95/60)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: NY (reprezentanți: A. Champetier și S. Rodrigues, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă și întemeiată;
- anularea primei decizii atacate precum și, în măsura în care este necesar, a celei de a doua decizii atacate;
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii împotriva deciziei Comisiei din 14 aprilie 2021 de respingere a cererii de despăgubire introduse la 22 decembrie 2020, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea dreptului la bună administrare și a principiului imparțialității. Reclamantul consideră că, în cadrul examinării cererii de despăgubire, cerința de imparțialitate nu a fost respectată, atât din punct de vedere subiectiv, cât și din punct de vedere obiectiv.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea dreptului la integritate și la demnitate și pe existența mai multor erori vădite de apreciere. Reclamantul susține că pârâta nu a respectat obligația care îi revenea de a-i proteja demnitatea și integritatea, având în vedere violențele săvârșite de agenții de securitate asupra sa și a căror constatare este afectată de erori vădite de apreciere.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea obligației de solitudine în măsura în care reclamantul nu a beneficiat de toate susținerea pe care era îndreptățit să o primească din partea pârâtei.

Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2022 – Grail/Comisia

(Cauza T-23/22)

(2022/C 95/61)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Grail LLC (Menlo Park, California, Statele Unite) (reprezentanți: D. Little, solicitor, J. Ruiz Calzado, J. M. Jiménez-Laiglesia Oñate și A. Giraud, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 29 octombrie 2021 de adoptare a unor măsuri interimare în temeiul articolului 8 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul nr. 139/2004 (denumit în continuare „RUEC”) în cazul COMP/M.10493 – Illumina/GRAIL;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, prin care se contestă competența Comisiei de a adopta decizia Comisia nu are competență pentru a adopta o decizie în temeiul articolului 8 alineatul (5) litera (a) din RUEC, în cazul în care Curtea statuează în cauza T-227/21 că cele șase decizii de trimitere adoptate de Comisie la 19 aprilie 2021 în conformitate cu articolul 22 alineatul (3) din RUEC au fost nelegale.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe erori de drept și de fapt săvârșite de Comisie în interpretarea, aplicarea și motivarea cerințelor legale pentru adoptarea deciziei în temeiul articolului 8 alineatul (5) litera (a) din RUEC
 - Prin decizie se ignoră în mod eronat că angajamentele privind separarea activităților, asumate și notificate Comisiei de Illumina ulterior achiziționării de către Illumina a acțiunilor GRAIL Inc., au împiedicat părțile să pună în aplicare concentrarea, în sensul articolului 7 din RUEC.
 - Decizia nu cuprinde nicio dezbateră semnificativă cu privire la condițiile de concurență existente la momentul adoptării sale și nu demonstrează modul în care achiziționarea de către Illumina a acțiunilor GRAIL Inc. a redus concurența efectivă sau ar reduce concurența efectivă înainte de adoptarea de către Comisie a unei decizii finale pe fond.
 - Prin decizie nu se identifică nicio urgență care să justifice adoptarea unor măsuri interimare, din moment ce, în cele câteva luni cuprinse între adoptarea deciziei și adoptarea unei decizii pe fond privind concentrarea, nu se poate produce niciun efect semnificativ asupra concurenței pe piețele afectate.
 - Decizia este viciată de o eroare de drept, întrucât prin aceasta se presupune că, în temeiul articolului 8 alineatul (5) litera (a) din RUEC, Comisia este îndreptățită să adopte măsuri interimare în vederea asigurării efectului util al unei decizii viitoare ipotetice în temeiul articolului 8 alineatul (4) din RUEC.
 - Impunerea unei anumite obligații în sarcina GRAIL este incompatibilă cu articolul 8 alineatul (5) litera (a) din RUEC și nu este nici necesară, nici proporțională.

Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2022 – Canai Technology/EUIPO – WE Brand (HE&ME)

(Cauza T-25/22)

(2022/C 95/62)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Canai Technology Co. Ltd (Guangzhou, China) (reprezentanți: J. Gallego Jiménez, E. Sanz Valls, P. Bauzá Martínez, Y. Hernández Viñes și C. Marí Aguilar, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: WE Brand Sàrl (Luxemburg, Luxemburg)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative „HE&ME” – înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 426 777

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 16 noiembrie 2021 în cauza R 1390/2020-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO (și, dacă intervine, a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO) la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ordonanța Tribunalului din 20 decembrie 2021 – HS/Comisia

(Cauza T-848/19) ⁽¹⁾

(2022/C 95/63)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 271, 17.8.2020.

Ordonanța Tribunalului din 16 decembrie 2021 – The Floow/Comisia

(Cauza T-765/20) ⁽¹⁾

(2022/C 95/64)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 88, 15.3.2021.

Ordonanța Tribunalului din 7 decembrie 2021 – El Corte Inglés/EUIPO – Yajun (PREMILITY)

(Cauza T-46/21) ⁽¹⁾

(2022/C 95/65)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 88, 15.3.2021.

Ordonanța Tribunalului din 8 decembrie 2021 – VY/Comisia**(Cauza T-519/21) ⁽¹⁾**

(2022/C 95/66)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 422, 18.10.2021.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)



Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO